

voro samtliga sårade funna och Tuttan efter väl förrättadt värf uppkopplad. Härmed var den egentliga täflingen avslutad och prisdomarne jämte en del af publiken begåfv sig tillbaka till Drottningholm på vars värds hus en enkel men animerad frukost intogs, hvar på man återvände till täflingsplatsen, dit nu äfven anländt en del inbjudna gäster, öfverfältläkaren dr. Nettelblad, militärläkare, medlemmar af pressen m. fl. för saken intresserade personer.

Nu vidtog som andra afdelning i dagens program en uppvisning av sanitets-hundens arbete i fält, hvarvid utom Tuttan äfven löjtnant Lilliehööks Nelly och Barry deltog i arbetet. Ett antal sårade voro nu som förut placerade ute på fältet och i skogsbrynen men i motsats mot hvad som förut varit fallet skulle nu allt gå fullt fältmässigt till, d. v. s. åskådarna skulle få tillfälle att se sanitetstruppens manskap under samarbete med hundarna. Också var hvarje sårad nu försedd med en lapp meddelande beskaffenheten af hans sår och sjukbärarna med bårstängerna i handen och indelade i bårslag stodo vid skogsbrynet redo att rycka ned på fältet. På gifvet tecken afkopplades nu först Tuttan. Förmiddagens framgång och kanske även anblicken af bårmanskapet tycktes sporra henne till det yttersta och det arbete hon nu presterade torde sent glömmas af de närvarande. I hvinande galopp genomkorsades terrängen och rapporterna kommo så tätt att föraren knappt hann afvrida bårmanskapets ankomst, innan tiken åter var

inne med en ny rapport. För åskådarna upprullades hastigt en gripande bild af det moderna krigets mörkaste sida. Bårslag efter bårslag ilade i språngmarsch ned mot slätten, där fanjunkare Ottergren syntes än med uppsträckt hand markerande läget af en sårad, än af den i kopplet stretande Tuttan i fullt språng bogserad mot nästa fynd. Öfverallt syntes rörliga krigargrupper. Varligt lyftades de sårade upp på de i hast sammanfogade bårarne, första förband pålades med konstförfaren hand och snart syntes bår efter bår tågande i dyster rad vägen upp mot förbandsplatsen, bland hvars tältgrupper redan skymtade sjukvårdarnes och underläkarnes vitklädda gestalter. Ute på fältet hade Tuttan blifvit uppkopplad, om hon fått hållas några minuter till hade hon ej lämnat en enda sårad kvar åt kamraterna! Nelly och Barry voro nu i arbete, tyngda af sina tjocka pälsar rörde sig dessa vida långsammare än de Ottergrenska hundarna, men de reviderade terrängen nog och fullgjorde sin skyldighet väl om ock ej med den fart och den lust, som för kännarens öga gjorde Tuttans arbete så betagande. Snart var den siste sårade funnen och lagd på bår och nu samlades man kring hufvudförbandsplatsen, där de sårade sorterades i olika kategorier, aflämnade sin mundering och protokollfördes. Härmed var uppvisningen slut, så långt som till fingerade operationer drefs lyckligtvis ej realismen —

Stafsund sept. 1906.

A. K—m.

Champion Arko von Bernstein-Strand

SKK nr 5000/53

e Sieger-Auslese Rolf v Osnabrücker Land u Lgr Siegerin Asta v Wallenstein-Eiche

Arkos faderslinje utgör en i 10 generationer obruten rad av topphundar såsom Lex Preussenblut, Trutz-Schwanenstadt, Ingo von Piastendam.

Arko för på mödernet de bekanta Auslesehundarna Arry v. d. Gassenquelle, Baldur v Befreiungsplatz, Feidl v. d. Secretainerie, Tric och Uschi v Schlossfelsen, Gockel v Bern m. fl.

Arko är en hund med idealisk brukskaraktär och har strålande temperament. Hård, oförvägen gåpåare, men frimodig och snäll mot människor och djur.

Arkos avkomma har redan i höstas (10 mån. gamla) visat strålande takter som tävlingshundar.

Arko har lämnat god avkomma med bl. a. tikar e. Dingons Luck, Dux v. d. Lecker Au och Joggi v. d. Elfenwiese.

Arko har på utställning i Sverige erövrat 5 certifikat och 2 CACIB.

Arko har icke besegrats av någon annan import inom Sverige.

Arko står till avelstjänst för lämpliga tikar efter hänvändelse till ägaren

G. SANNERFORS, SURAHAMMAR

Tel.: Hallsthammar 300 21 och 302 67

FRÅN LOKALAVDELNINGARNA

Umeå Brukshundklubb 20-årsjubilerar

Den 13 febr. i samband med nationella draghundstävlingarna i Umeå firar klubben sin 20-åriga tillvaro med en festlighet på Stora Hotellet i Umeå.

Umeå Brukshundklubb har särskilt två kämpar att tacka för att den nu kan blicka tillbaka på 20 års oavbruten verksamhet. Dessa kämpar är Ossian Olofsson och Gösta Sigurdh. De två har hela tiden aktivt deltagit i klubbens arbete och under tävlingar toppat många prislistor. Libergsstugans tillblivelse finns på deras konto. Längre fram i denna skildring kommer Olofssons och Sigurdhs namn att skymta titt och tätt, men detta är ju ganska naturligt, när dessa två faktiskt är en del av klubbens historia.

Klubben startade en vårdag 1935

En vårdag 1935 samlades ett antal kennelmän från staden för att dryfta frågan om bildandet av en draghundklubb. Herrarna var: köpman Ivar Karlsson, ryttmästare (senare chef för arméhundskolan och överstelöjtnant) C. G. Wallman, konstapel Gösta Sigurdh, charkuterist Ossian Olofsson, tandtekniker Sam Ridderheim och bagare Stig Johansson. En interimstyrelse bildades av nämnda herrar. (Samtliga utom Stig Johansson är fortfarande medlemmar i klubben.) Redan i starten fick klubben vind i seglen. Den 7 april 1935 avhölls första tävlingen omfattande två klasser. Klubbmedlemmarna Ivar Karlsson och Ossian Olofsson vann var sin klass i denna första tävling. God propaganda blev tävlingen, men en anteckning finnes om att tävlingen redovisade ett underskott på 30 kronor, vilket utaxerades på klubbmedlemmarna för att kassan åter skulle komma i balans.

Från 1935 och fram till 1939 växte klubben, för att under de första krigsåren dala något. Detta blev dock inte någon långvarig situation; snart nog ökades intresset igen och 1946 nådde klubben sin topp.

Det goda året 1946

År 1946 fick klubben det erkännandet från Centralstyrelsen i Stockholm att Umeå Brukshundklubb var den mest livaktiga inom draghundsporten. Från det året kan antecknas, att till SM-tävlingarna i Sundsvall deltog 10 ekipage från Umeå. Hela styrelsen deltog i tävlingarna och gruppen hade två tävlande damer, vilket här särskilt noteras.

Goda placeringar i draghundtävlingar

Under årens lopp har många goda placeringar erhållits såväl vid SM som vid Interna-

tionella tävlingar. Umeå Brukshundklubb har varit representerad i praktiskt taget alla norrländska städer — där också draghundtävlingar hållits.

Ekonomin 1946 och något senare

De goda åren då det alltid fanns pengar i kassan berodde på att klubben fick hyra K4:s exercishus för offentlig dans. Ossian Olofsson och Gösta Sigurdh brukade — med hjälp av sina fruar — till varje skyltsöndag anordna tombola. Från en kiosk på torget och med en tomtes hjälp pålurades allmänheten lotter, allt till fromma för klubbkassan.

Dressyrkurser

Inte bara draghundtävlingar har stått på klubbens program. Varje vår — och en del höstar — har klubben anordnat dressyrkurser för klubbens och för stadens "civila" hundar. Olika klubbmedlemmar har lett kurserna och detta alldeles gratis, varför en slant då och då ramlade in i kassan. Vi får väl hoppas på att kurserna hjälpt mängden förtvivlad husse eller matte att få mera plå på "sin lilla älskling".

Klubbstugan — Libergstugan

För att få reda på hur det kom sig att klubbstugan blev till låter vi Gösta Sigurdh berätta: "Under hösten 1945 och våren 1946 brukade Ossian Olofsson och jag företa regelbundna söndagspromener i terrängen norr om I 20. Våra fruar brukade även delta i motionerandet. Färden ställdes ofta till Libergget, där medfört kaffe förtärdes. Så småningom föddes en tanke, att här skulle brukshundklubben ha en sportstuga. På eftersommaren 1946 efter mycket tankearbete och många diskussioner beslöts att stugan skulle byggas.

Att bygga utan pengar och utan att vara byggnadskunnig är minsann inte så lätt. Och var och en kan lätt tänka sig det tankearbete som föregick ritningen. Det tyngsta arbetet var dock att få upp materielen på berget. Bl. a. skulle c:a 1.000 tegelstenar upp, och sand till murningen fraktades per cykel till foten av Libergget varefter den bars upp. En hemmansägare från Ersmark tyckte dock att slitet med sanden liknade djurplågeri, varför han hämtade häst och skeppa och körde fram ett lass sand till foten av berget. Att bära upp sanden var ett bra sätt att få tillbaka kroppsvärmen efter en längre stunds spikande på taket i höstrusket. På taket ja, — aldrig glömmes jag väl när Ossian kom på glid på det glatta taket och det bar iväg nedåt. Längre ned på taket var en kniv nedstucken och när Ossian under vilda skrik for förbi tänkte han hugga tag i kniven, men ångrade sig och föredrog att glida ned i ett vattenhål vid sidan om stugan. Det hela avlöpte lyckligt

och Ossian fortsatte arbetet fastän han var blöt till midjan. Arbetet fortskred och materiellåtgången ökade och eftersom det mesta tagits på kredit blev försäljarna mer och mer besvärliga. Enda räddningen var ett lån. En f. d. klubbmedlem var ägare till några lastbilar. Där måste pengar finnas för täckande av ett lån. Vår f. d. medlem var en djärv man och vi fick hans namn på ett papper. Vi andra placerade våra mer eller mindre hedervärda namnteckningar lite här och där på papperet och fick så låna 4.000 kronor.

Den 11 januari 1947 invigdes stugan

Med hjälp av våra fruar höll Olofsson, Bengt Holmlund och jag stugan öppen för allmänheten på söndagarna. Ibland var det så mycket folk i stugan att klubbmedlemmar som i lugn och ro tänkt avnjuta en kopp kaffe i stället fick stålla sig vid diskbaljan eller tjänstgöra som servitriser. Allt nog, 1952 kunde vi överlämna stugan till nya klubbmedlemmars förvaltning med skulden reducerad till 125 kronor. Sedan dess har stugan dels drivits i klubbens regi, dels varit uthyrd till enskild person. I nuvarande stund drives den åter i klubbens regi och detta hoppas vi skall vara till fromma för klubben och för den gästande allmänheten."

Dagens läge

För närvarande har klubben vissa svårigheter med ekonomin eller rättare sagt med konstanter. (Kapitalplaceringen finns ju i stugan.)

Trots livaktigheten hos medlemmarna måste man säga att klubben just nu befinner sig i en mindre dalgång, beroende på att hundbeståndet f. n. är dåligt. (C:a 8 hundar på 29 medlemmar.) I vinter deltar 5 ekipage i draghundtävlingar. För framtiden hoppas klubben att hundbeståndet skall stiga och att klubben då skall bli vad den en gång varit.

Ännu skulle det behövas flera sidor för att i någon mån få med viktiga händelser och data, men vi vill sluta här med att saluera alla som gjort sin insats för klubben under längre eller kortare tid. För en Brukshundklubbs fortbestånd gäller satsen: "Samarbete och trevlig samvaro för klubbens bästa."

Den nuvarande styrelsen har följande sammansättning: ordförande Harald Höjer, v. ordf. Olof Heinestam, sekr. Gunnar Wallin, kassör Haldo Milton och Ossian Olofsson.

Klubben vill till alla landets SBK:are framföra sin hälsning och till de klubbar, som Umeåklubben gästade under årens lopp vill klubben rikta ett varmt tack för gott samarbete och stor gästfrihet.

Håkan

Uddevalla Brukshundklubb

10 år

Uddevalla Brukshundklubb har haft sitt tionde årsmöte med synnerligen stort deltagantal. Därvid omvaldes Sven Nyberg till ordförande, Åke Olsson v. ordf., Bengt Olsson sekreterare, Märta Nyberg kassör, samt Erik Svensson, Ragnar Liljestränd och Ville Ekbohm såsom övriga styrelseledamöter.

Av årsberättelsen framgick att det gångna 1954 varit ett rekordår i flera avseenden. Således hade medlemsantalet stigit till 82, den ekonomiska ställningen förbättrats och bruksarbetet gått betydligt framåt. Det hade avhållits en hundutställning för brukshundar, där speciellt Sederholms boxer och Stålbergs schäfer hade nått ypperliga placeringar. Beträffande tävlingsarbetet konstaterades att mycket goda resultat uppnåtts. Bland annat hade antecknats att ett lagpris vunnits i trestadstävlingen samt att Svenfelts Falk, Kjellbergs Faust, Toiny Magnussons Flickan, Villy Jonssons Fanny och Nybergs Togo nått uppflyttningspoäng vid officiella tävlingar på olika platser. 12 st. hundar hade bildat en särskild elittrupp under Erik Svenssons ledning och hade bl. a. gjort uppvisningar på regementets dag, på fotbollsmatchen RIK—Oddevald samt vid Stensjötinget. Slutligen hade dressyrövningar, pulkadragningar och lokala serietävlingar omfattats med stort intresse varför frågan om ännu flera instruktörer åter blivit aktuell.

Inför det nu stundande jubileumsåret, klubben bildades den 22 februari 1945, finns ett jubileumsprogram uppgjort. Detta har allredan börjat, i och med att pulkadragning för barn ägt rum. Ekonomiska resultatet härav blev att klubben i dagarna kan överlämna de pengar som erfordras för två barns vistelse på De vanföras sommarkoloni i Vejbystrand. Större officiella tävlingar avhålls under maj och i juni introduceras "hundens dag". Eventuellt kommer i samband härmed en "hundlandskamp i miniatyr" att ordnas. Underhandlingar pågår för närvarande med motsvarande organisation i Fredrikstad och Halden, vars hundar då får mäta sina dressyrkunskaper med Uddevallas. Dessutom kommer nya uppvisningar att avhållas på olika platser och till den stundande årsfesten avses utgivandet av en mindre jubileumstidskrift med enbart medlemmar såsom författare.

Föredömliga "Uddevallare"

De damer och den herre, som syns på bifogat foto, tillhör ett gäng, som verkligen inte ligger på latsidan. För ungefär ett år sedan beslöt de att slå ett slag för vår sak, genom att hjälpa till att skaffa pengar till en egen efterlängtat stuga. Man samlades hos varandra, pratade hund och sydde och drack naturligtvis också kaffe. Var och en gjorde en specialsak för att variera på konfekten så mycket som möjligt. Så t. ex. gjorde Klara Malmberg, längst till höger, små söta grytlappar som endast kan passa hos nygifta, Signe, Barbro och Kerstin, som sitter närmast, broderade dukar som inte ens yrkeskvinnan kan göra om, medan Märta, Astrid, Frida, Greta, och många andra som inte är avkonterfejade här, gjorde en massa trevliga saker, som allaredan är efterfrågade. Initiativtagaren själv, Erik, har medelst en korsning av kråkspark och knyppling åstadkommit tavlor med dekorativa schäferhuvud som är så naturtrogna att det förekommit att folk tagit fel. Selma Stålberg har ystat ostar och vävt mattor med och utan rosengång. Ja det äro många fler som borde ha nämnts, men detta må vara tillfyllest. Dagligen ökas samlingen av färdigsydda alster, så att kassören antagligen snart får hyra ett extra rum för förvaringen. Men frampå värkanten hoppas vi kunna omsätta dessa saker i reda pengar, som våra föredömliga damer på lediga stunder "sytt ihop".

ÅSSÄNGE

Ronneby

Ronneby Brukshundklubb har avhållit sitt årsmöte, varvid helt ny styrelse valdes, som fick följande sammansättning: Ordf. flygtekniker Gösta Chronzell, v. ordf. Åke Augustsson, kassör Stig Pettersson, sekreterare Hilbert Roos, klubbmästare Gunnar Abramsson. Av årsberättelsen framgick att klubbens medlemsantal under året minskat, vidare har ej träningsverksamheten för yngre bedrivits i den omfattningen som tidigare år. Orsaken diskuterades och beslut fattades att allt skulle göras för att skaffa yngre medlemmar och att dessa skulle hjälpas fram.

Ett flertal egna tävlingar har avhållits.

Nämnas må tävlan om G. Abramsson och G. Chronzells vandringpris där H. Roos blev årets segrare, vidare bröderna Karlssons pris i spår där Stig Pettersson segrade, samt H. Roos och G. Chronzells pris i rapport där Nils Sandberg segrade.

Vid Trestadstävlingen i Kalmar hemförde klubben en stor seger och tog sin andra in-teckning i det ståtliga vandringpriset. Klubbens lag bestod av Nils Sandberg, Stig Pettersson, H. Roos, G. Chronzell, Evald Karlsson och Åke Augustsson.

Officiellt bruksprov har vi anordnat under året med god anslutning, och det hela gick tillfredsställande i lås trots att det var vårt första framträdande.

För en gångs skull har även Blekinge fått lite av vinter med snö, varför vi i söndags anordnade pulkakörning för barn, vilket blev ett populärt inslag. Massor med barn mötte upp för en tur i den fagra Snäckebacken som låg i härlig vinterskrud. Trots att avgiften för en tur var frivillig fick vår kassa ett välkommet tillskott på ett 60-tal kronor.

Ekonomin är för oss problem. Vi har aldrig fått något anslag från myndigheterna, trots begäran, däremot får vi betala en årshyra av 85 kr. för att få vistas på en liten plätt med våra hundar. Vi har här byggt oss en liten stuga. Pengar till denna fick vi låna i en bank med medlemmar som borgensmän. Under året har vi äntligen kunnat göra oss skuldfria genom uppoffringar av medlemmarna, men vart tog den utlovade SBK-hjälpen vägen?

Vi ingår i det nya arbetsåret besjälade med en fast vilja att föra vår klubb framåt och minst fördubbla medlemsantalet, samt att sprida och fördjupa den ädla och fina Hundsporten.

Vi önskar alla SBK:are ett framgångsrikt 1955.

G. Chronzell

Örebro

Örebroavdelningen har hållit årsmöte. Klubbstugan, numera döpt till "Jyckebo", var fylld av intresserade medlemmar när ordf. Bernhard Alter åskade tystnad och inledde förhandlingarna. Mötet blev verkligt givande med många fyndiga förslag diskuterade och åtskilliga viktiga beslut klubbade under kvällen.

Styrelse- och förvaltningsberättelserna föredrogs och framgick av dessa att det gångna året i stort sett varit mycket gott. Den under 1953 uppförda stugan har kommit väl till användning och förvaltningen av densamma har skötts synnerligen väl av den avgående stugkommittén Hugo Svedberg, Ingemar Engström och Britta Andersson. Dessa blev också föremål för välförtjänt hyllning av årsmötet.

Det gångna året har varit något av ett experimentår, då vi förre årsmötet gick in för en ny giv, förnämligt "utfunderad" av vår speciella "hjärna" Hilmer Reigert. Reigerts program gick i stort ut på att fördela arbetsupp-

gifterna på bredden, genom tillsättande av olika specialbetonade sektioner. Dessa sektioner har kontakt med styrelsen genom var sin styrelseledamot tillhörande arbetsutskottet. Reigerts giv har visat sig synnerligen väl genomtänkt. Blir bara maskineriet lite "oljat" efter ytterligare erfarenheter, kommer organisationen att bli mycket förnämlig. Heder åt "hjärnan" Reigert.

Propagandasektionen har lyckats väl med sina uppgifter. Populära evenemang, t. ex. i form av pulkaåkning för barn mot liten avgift hör visserligen till traditionerna, men genomfördes väl. Ett verkligt gott propaganddrag gjordes följande söndag då vi ordnade gratisåkning för de yngre eleverna vid Örebro Dövstumsskola. Att det besöket var populärt hos såväl barnen som den talrika publiken gick inte att ta miste på. I samband med förstnämnda pulkasöndag ledde vår Åke Oddbjörn en demonstration av draghundsmaterial samt körde vi en liten uppvisning inför såväl press som intresserad publik.

Vårens dressyrkurser blev fullträffar. 53 hundar av de mest skiftande raser mötte upp och delades in i tre olika grupper som leddes av Olle Eriksson, Olle Lilja samt Gunnar Sundkvist. I slutet av kursen ordnade vi ett par teoriافتنar i hundsjukvård, ledda av Hilmer Reigert och Gunnar Sundkvist. Dessa kvällar blev verkligt givande för såväl gamla som nya medlemmar.

Värdefull ur propagandasynpunkt har också varit lokalpressens välvilliga inställning till samtliga dessa arrangemang. Särskilt Närkes Allehanda har upplåtit stort utrymme till artiklar och reportage och rikligt med bilder.

Lägger vi så till att vi tävlat om KM i drag och KM i bevakningstjänst, att vi haft två tävlingar om ett vandringspris kallat "Sexkanten" samt klubbmatch mot Karlskogaavdelningen är det tydligt att vi inte legat på latsidan. Vi är också relativt nöjda med det gångna året.

Vi räknar dock med ett ännu bättre år 1955. Enligt de på årsmötet framlagda ritningarna från de olika sektionerna kommer året att bli mycket arbetsamt, men torde det också komma att ge ett bra resultat.

En förnämlig nyhet, som säkerligen kommer att bli till nytta för oss, är införandet av jourtjänst vid "Jyckebo". Varje söndag kl. 10.00—12.30 skall en instruktör finnas tillgänglig vid klubbstugan. Meningen är att denne skall stå såväl medlemmar som andra hundägare till tjänst med råd och dåd. Stadens hundägare skall energiskt bearbetas genom pressen och genom utdelandet av en del kul broschyrer som propagandakommittén utarbetat. Denna direkta kontakt tror vi skall ge oss många nya medlemmar, samtidigt som den gör vår trevliga stuga till samlingspunkten för Örebro hundsamhälle.

Innan vårens dressyrkurser börjar, skall vi ordna några teori- och diskussionsافتنar i uppfostringsfrågor.

På tävlingsfronten har vi tyvärr inte häv-

dat oss så värst ännu, men vänta bara. Inge-
mar Engström utsågs till speciell kontaktman
för våra tävlingshundar och kommer hans
energi och entusiasm att smitta av sig kan vi
nog räkna med framgångar redan i sommar.

En helt ny sektion såg dagens ljus på årsmötet, fotosektionen. Kanske lite ovanlig i våra kretsar, men kul. Första uppgiften blir att föreviga klubbens hundar samt att upprätta ett slags hundmatrikel i bild. Det övriga klubbarbetet skall förstas också plätas. Smalfilm står också på programmet. Heder åt initiativtagaren Olle Eriksson.

Som Ni ser lever vi i Örebro och vi tycker själva att vi seglar i medvind. Det var länge sedan vi syntes i dessa spalter, beroende på att vår förre referent Åke Oddbjörn tyvärr måste svika oss och flytta till norrligare breddgrader, Sollefteå. Synd på en sådan praktkille. Vi saknar Dej, Åke.

Undertecknad lider dock mycket sällan av s. k. skrivkramp varför vår värderade redaktör säkerligen kommer att riva sitt hår, om han nu har brist på papper, jag vet inte ännu.

Jag har ett par hälsningar till våra egna medlemmar. Kassören Olle Lilja väntar som vanligt på åtskilliga årsavgifter. Hjälp till med att inleverera dessa så snart som möjligt. Propagandakommittén vill att medlemsvärningen skall vara igång vid det här laget. Betänk att det är roligare för den nye medlemmen att redan från årets början få läsa en trevlig och lärorik tidning med så många goda medarbetare som t. ex.

A-x

PRIMA SCHÄFERVALP

Starkt pigmenterad tikvalp e Rolf vom Osnabrücker Land 640721 u Drusus zu d. Sieben Faulen-dottern Strandbygaards Gitte 151466 G är till salu. Närmare upplysningar efter hänvändelse till

KENNEL RÖDVIK
Risskov, Danmark

VACKRA ROTTWEILERVERVALPAR

e. Arno von Martinsberg
u. Glansberga Ronnie

FRÖKEN ANNA GLANSBERG
Kaptensgatan 3, Stockholm Ö
Tel.: 61 16 23

Ursäkta mitt namn är Boman

eller

Det var i vår ungdom . . .

Såsom vi kunde meddela i förra numret, hade en ung dam, fröken Karin Nordling, Stockholm, segtrat i gissningstävlingen under ovanstående rubrik. Redaktören var så imponerad (=smickrad) av denna bedrift att han skulle ha velat utdela ett pris av guld och ädla stenar till pristagarinnan, men vår skattmästare vinkade med kalla handen och ville inte vara med om sådana utsvävningar. Såsom bevis på vår uppskattning av liten Karins prestation presenterar vi henne dock här inför allt landets brukshundfolk. Vid sin sida har hon collien Kim, märklig så tillvida att han är den hittills enda kända collihund i världen som kan sy på symaskin. Med sådana förutsättningar och en sådan matte kan man vänta sig att Kim kommer att gå långt på tävlingsbanan.

Vem är dagens "Boman"?
Vem har tjugigaste hatten?

Vi bläddrar vidare i vårt "rikhaltiga" bildgalleri och visar en ny bild från 1800-talet. En av personerna på denna är en synnerligen framstående klubbmedlem. Var så god och gissa! Det finns en hund med på bilden också, ehuru den tyvärr blygsamt försökt försvinna ur original-fotots skärpa under de år som gått sedan fotografen trollade fram idyllen. De som gissat färdigt på bilden, kan vända på sidan och kontrollera riktigheten av sin gissning.

Utöva sådan tillsyn över Eder hund att allmänhet och tidningar icke får skäl att beklaga sig

Veterinära frågor besvaras

Professor Birger Carlström vid Veterinärhögskolan och praktiserande veterinären Einar Dunge besvarar här frågor i veterinära spörsmål från Brukshundklubbens medlemmar

Frågorna bör tillställas redaktionen under centrala kansliets adress skriftligt och med angivande av fullständigt namn och adress samt lokalavdelning som den frågande tillhör. I tidningen publiceras dock frågan endast med angivande av frågeställarens signatur eller pseudonym.

Fråga:

Närmast under överhuden på hundar kan man rätt ofta känna bulnader, som förefaller att icke ha fäste i underliggande vävnad.

Något särskilt obehag synes inte hunden ha av dem, men ibland skrapas huden sönder eller brister, varvid uppstår ett rätt stort sår då bulnadens innehåll avgår.

Jag har förmodat att upphovet varit någon smärre infektion utifrån, något bett e. dyl. som

SBKs centralstyrelse, kommittéer m m

CENTRALSTYRELSE

(Mandattiden gäller för tiden t. o. m. årsstämman under inom parentes angivet år.)

Ordinarie ledamöter:

N. R. Bjuke, civilingenjör, Stockholm, (ordf.) (1956),
Sven O. Hydén, direktör, Stockholm, (v. ordf.) (1957),
Th. Berneck, kontorschef, Stockholm, (v. ordf. och skattmästare) (1956),
Axel Hellgren, köpman, Stockholm (1957),
Åke Mueller, kapten, Boden (1956),
Evert Hallberg, ingenjör, Västerås (1956),
Tore Dahlgren, kapten, Gotland (1957),
Bror Eskel, personalchef, Borås (1957),
Ernst Guldbrandson, verkstadschef, Stockholm (1956),
Åke Lundquist, musikfanjunkare, Hälsingborg (1957),
Gösta Longard, kriminalkonstapel, Göteborg (1956),
Ingvar Ekstedt, inspektör, Falun (1956),
K-G. Kanderup, direktör, Nyköping (1957).

Suppleanter:

Hilmer O. Johansson, fanjunkare, Sollefteå (1956),
Bernhard Alter, poliskonstapel, Örebro (1957),
L-E. Brundin, lagerchef, Härnösand (1957),
Gunnar Theander, banktjänsteman, Göteborg (1956),
Lennart Bolmström, köpman, Malmö (1957),
Olov Wennberg, överingenjör, Karlstad (1956).

Adjungerande ledamöter:

Militär ledamot (utsedd av chefen för armén):
Chefen för arméhundväsendet med chefen för arméhundskolan såsom suppleant.
Statspolisintendent Georg Thulin.

KOMMITTÉER M. M.

Verkställande utskott:

N. R. Bjuke, S. O. Hydén, Th. Berneck, H. Hellgren, E. Guldbrandson samt S. Oldin (adj.ledamot) och Inge Lauritzsson (kons. ledamot).

Avelsrådskommitté:

S. O. Hydén, ordf. (dobermannpinscher), Brita Bengtson (collie), Th. Berneck (boxer), H. A. Fogelberg (alla raser), G. Fylking (rottweiler), E. Guldbrandson (riesenschnauzer) och A. Hellgren (schäfer).

Bruksprovskommittéer:

a) skh, sph, rph, sjh samt akl:
E. Guldbrandson (ordf.), B. A. Paulsson, B. Alter, E. Hallberg, K-G. Kanderup, B. Eskel och Å. Lundquist.
b) drh:
Utses framdeles av VU.

Kommittéer för bruksprovsregler:

a) skh, sph, rph, sjh samt akl:
S. O. Hydén (ordf.), E. Guldbrandson, A. Hellgren, H. O. Johansson (pers. suppl. B. A. Paulsson) och G. Theander (pers. suppl. Stig Ahlberg).
b) drh:
H. O. Johansson (ordf.), L-E. Brundin och B. A. Paulsson.

Vallhundskommitté (Repr. i av SBK och Svenska Fåravelsföreningen utsedd kommitté):
Th. Berneck och A. Hellgren.

Kommitté för prövning av domareaspiranter:
A. Hellgren (ordf.), E. Guldbrandson, Th. Berneck, Paul Lundgren och Åke Lundquist.

Medaljkommitté:

N. R. Bjuke (ordf.), Th. Berneck och H. Andreasson.

Valberedning:

B. Eskel, ordf. (Borås), Alvar Mattiasson (Landskrona) och Erland Malmberg (Gävle).

REVISORER

Ordinarie:

Kamrer Arvid Malmqvist och kamrer Olof Lemne.

Suppleanter:

Konsulent Rune Alexandersson och forstmästare G. Eneström.

Utställningsprogram för juni-oktober 1955

Dag	Plats	Sista anm.-dag	Arrangör
<i>SKKs program</i>			
Juni 12	Gävle	Utgått	SKK
„ 19	Växjö	Utgått	SKK/Sö
Juli 3	Eskilstuna	Juni 8	SKK
„ 24	Boden	Juni 30	SKK/ÖN
Aug. 7	Linköping	Juli 13	SKK
„ 21	Östersund	Juli 28	SKK/NN
Sept. 10—11	Stockholm	Aug. 16	SKK
	(Int.)		
Okt. 1—2	Göteborg	Sept. 8	SKK/V
	(Int.)		
<i>SBKs program</i>			
Sept. 4	Malmö	Aug. 8	SBKs Malmö-avd.

SBK-medlemmar

Verka för att ägare till brukshundar blir medlemmar i SBK.

FRÅN LOKALAVDELNINGARNA

Landskrona

SBKs Landskrona-avdelning deltog föregående höst i en av stadens fritidsnämnd anordnad utställning, betitlad "Fritiden". I denna deltog i övrigt ett hundratal enskilda och organisationer. Besökareantalet uppgick till inemot 10.000.

SBKs utställningsmonter rönste livligt intresse från besökarna. Densamma innehöll utrustningspersedlar för appelldressyr såväl som för alla slag av specialdressyr med anvisningar på de skilda persedlarnas ändamål och användning. En uppstoppad schäfer, förspänd en pulka med en kulspruta som last, visade sig vara ett utmärkt blickfång. Genom fotomontage illustrerades dressyr- och träningsverksamheten. Stora anslag med lättläst text gav besökaren ytterligare upplysningar om klubben och dess verksamhet. Bland texttribrikerna må nämnas "Vad är SBK?", "Vad vill SBK?", "Vad SKB erbjuder hundägaren", "SBKs lokalavdelning i Landskrona".

Avdelningens instruktörer tjänstgjorde i skift vid montern under de nio dagar utställningen varade och dessa hade fullt sjä att bevara intresserade frågor. En uppvisning på planen framför den byggnad, där utställningen var inrymd, rönste stor uppskattning. Vid denna uppvisning användes icke sedvanliga hinder. Hundarna fick i stället hoppa över varandra, varjämte förarna själva bildade olika hinder och balansbom. Måhända förstod inte publiken de stegrad svårigheter, som detta förfaringssätt medförde. Detta var dock något nytt och tilldrog sig särskilt intresse.

Utställningsevenemanget utgjorde tvivelsutan god lokal propaganda för klubben.

För distribution bland den hundägande allmänheten har avdelningen låtit trycka ett prospekt i 3.000 ex. med rubriken: "Har Du rättan nyttan och glädjen av Din hund?". Till hundägaren ställs i prospektet en serie frågor av självvranssakande innebörd, varpå hundägaren rekommenderas att delta i avdelningens dressyrkurser. Sist följer en anmälningsblankett med anhållan om medlemskap i avdelningen.

Aktuellt för dagen är att avdelningen genom tillmötesgående av Landskrona schackklubb lyckats få hyra egen kansli lokal i tyghuset (gamla Adolf Fredriks kasern), beläget i stadens mitt. Därmed har en länge närd önskan gått i uppfyllelse. Hyresbeloppet är 10 kr. per månad, vartill kommer ersättning för förbrukad elström. Lokalen mäter 5 x 8 m och innehåller ljusa trevliga möbler med plats för ett 30-tal personer. Till förmånerna hör tillgång till kök med servis, ävensom utrymme för det alltmora svällande arkivet.

Här kan lämpligen medlemsavgifter inbetalas, olika redovisningar göras och anmäl-

ningsblanketter till bruksprov och utställningar hämtas. Såväl avdelningens egna medlemmar som den hundägande allmänheten är här välkomna med sina problem. Lokalen skall även användas såsom sammanträdeslokal för avdelningens olika kommittéer samt för teo-rilektioner. Expeditionstiden är begränsad till en kvällstimme.

Från november till mitten av april har en fortsättningskurs med 13 deltagare pågått. Denna kurs har även haft utbildning i dragtjänst, vilket lämpat sig väl under denna — även för Skåne — så snörika vinter. De tretton ekipagen samtidigt erbjöd en härlig syn. De körde så att snön rök och förarnas tungor hängde som slipsar av ansträngningen.

Kursen hade avslutningstävlan den 24 april. Tävligen gick enligt provningsreglerna för appellklass och 70 % erhöill poäng för godkännande eller uppflyttning.

En nybörjarkurs med 10 deltagare pågår f. n. och ännu en nybörjarkurs planeras till hösten, då särskild tonvikt kommer att läggas på brukshundraserna.

Den 6 mars gick avdelningens årligen återkommande tävling "Med hunden i fält" av stapeln. Tävlingsbanan, som var snitzlad, mätte 12 km. Ett tiotal olika moment — såsom exempelvis lukt, hörsel, överraskande och iakttagelseområde — var inlagda. Vid målet vidtog appellprov.

Från och med maj månad kommer klubb-tävlingar med tillämpning av provningsreglerna att arrangeras månatligen.

Vid nattövning i Landskrona den 2 april med hemvärnet från de västskånska städerna gjorde våra rapport- och bevakningshundar stor succé och erhöill vi de amplaste lovord av Hvobefälhavaren.

Mna

Karlstad

På initiativ av SBK:s lokalavdelning i Karlstad inleddes förra året samarbete mellan avdelningen och Norsk Trekkhundklubb i Oslo i fråga om draghundtävlingar. En tävling i Karlstad, omfattande de tre hundklasserna för en-, två- och trespann samt damklass, resulterade då i två norska och två svenska segrar.

I år var en liknande lagtävling anordnad i Oslo-Nordmarka den 13 februari. I denna, som omfattade dels två klasser för seniorer med enspann respektive tvåspann, dels en junior-klass för förare under 18 års ålder och dels damklass, deltog 8 ekipage från vardera klubben. På grund av rådande snöbrist under för-vintern hade svenskarna tyvärr haft få tillfällen till träning. Norrmännen vann denna gång också alla fyra klasserna. Karlstadborna lyckades dock bärga alla andra-placeringarna.

Karlstadavdelningens hederspris till bästa norska ekipage gick till ekipaget L. G. Haaland/Strong och Grex, medan Norsk Trekkhundklubbs hederspris till bästa svenska ekipage tillföll ekipaget Gunnar Björk/Bamse.

Det strålande vädret under tävlingsdagen, den utomordentliga tävlingsterängen samt de norska värdarnas goda gemyt och stora hjärtlighet gjorde evenemanget till en upplevelse av angenämaste slag för de svenska deltagarna.

De bästa resultaten följer här.

Enspannklass för seniorer (ca 20 km): 1) Ragnar Skauli/Lasse (Oslo) 1.39.53; 2) Gunnar Björk/Bamse (Karlstad) 1.45.29.

Tvåspannklass för seniorer (ca 20 km): 1) L. G. Haaland/Strong och Grex (Oslo) 1.32.48; 2) Helmer Lundberg/Boy och Topsy (Karlstad) 1.55.26.

Enspannklass för juniorer (ca 8 km): 1) Jon Wetlesen/Lasse (Oslo) 0.48.51; 2) Jan Hammarsten/Burre (Karlstad) 0.56.57.

Damklass (8 km): 1) Ebba Winge/Nicke (Oslo) 0.37.36; 2) Rigmor Björk/Bill (Karlstad) 0.54.48.

Dala-avdelningarna

Den 27 mars hade Dala-avdelningarna anordnat en stafettävling för draghundar vid det vackra, högt belägna och då alltjämt snörika Lövåsen i Silvberg-trakten. Varje stafettlag omfattade tre ekipage, vilka använde en och samma pulka som vid växelstationen skiftades över från den ena hunden till den andra. Varje ekipage i respektive lag hade att köra samma bana, som måtte drygt 5 km.

I den trevligt upplagda tävlingen deltog fyra Dala-avdelningar med vardera ett lag. Placeringen blev följande: 1) Falun 1.36.10, 2) Hedemora-Säter 1.38.25, 3) Borlänge 1.43.05, 4) Folkare BK (Avesta) 1.56.05. Bästa individuella resultat nådde ekipaget Arvid Håll/Lord (Falun) med tiden 29.35, närmast följt av ekipaget Gunnar Carle/Chores Cum Laude (Hedemora) med tiden 29.55.

Efter tävlingen bjöd de båda distriktsmästarna Stig Juhlander och hans maka Lena allt tävlingsfolk på kaffe i Torsång-Hilsbo jaktklubbs förnämliga jaktstuga, där prisutdelning förrättades.

Bättre hundkultur i Örebro

Klyftan mellan hundälskaren och hundhataren har alltid varit stor, så även i Örebro. I skostaden har dock avdelningens propagandakommitté inlett en kampanj, som är ämnad att minska denna klyfta. Prop-kommittén har tagit till sin uppgift, utöver det ordinarie programmet, att höja "hundkulturen" i staden. "Grunden till detta ligger i våra dressyrkurser" sjunger prop-kommittén med all rätt. "Det är på Dej det beror hur hunden uppför sig" är nästa slagord.

Prop-kommittén har utarbetat trevliga broschyrer, som sprids till stadens hundägare dels genom de egna medlemmarna, dels genom

sport- och liknande affärer. Vidare görs intensiv propaganda i avdelningens nya skyltskåp, som monterats upp på Järntorget, mitt i Örebro. Där skyltas med aktuella bilder från klubbens evenemang samt drivs upplysning om hundsport och dressyr.

Givetvis fordrar man av de egna medlemmarna att de går före med gott exempel och årets programhäfte inleds med följande appell:

Alltid kontroll på hunden

Ingen "bevattning" av husväggar

Inga "högar" på gångbanor

Ingen rastning på lekplatser

Ingen "dressyr" på stan

Klubben vill vara stolt över DEJ och DIN HUND.

Förutom detaljerad tidtabell för dressyrkurser, bruksprov och tävlingar, sammankomster och andra under året planerade evenemang inom lokalavdelningen innehåller 1955 års programhäfte uppgifter om avdelningens funktionärer i styrelsen och i de skilda kommittéerna med adress och telefonnr till var och en. Varje medlem kan alltså däri inhämta upplysning om vem som svarar för vad och till vilken han i varje särskilt fall närmast skall hänvända sig. Programhäftet innehåller vidare bl a regler för avdelningens tre vandringsspris samt respektive poängställningar vid årets början i tävlingarna om dessa.

I den serie av broschyrer, som ingår i kampanjen, är den första kallad "Du och Din HUND". Lokaltidningen Nerikes Allehanda's duktige tecknare, Stig Johansson, har däri förnämligt illustrerat prop-kommitténs idé. Broschyrens baksida utgöres av en kartskiss, som visar "Vägen till Jyckebo...", klubbens stuga.

A—x

Föredömligt!

Red.

Från SBKs Skånefront

På initiativ av den bland brukshundfolk mycket välkände Ake Lundquist samlades i november månad 1953 representanter för samtliga Skånes SBK-avdelningar till sammanträde i Eslöv i den mycket vällovliga avsikten att söka slå ett slag för skånsk brukshundsport. Resultatet härav blev bildandet av en samarbetskommitté (Sako), vars arbetsuppgifter samtliga är av samordnande karaktär. Sako består av en representant för varje avdelning, vilken väljes på respektive årsmöten. Därjämte utses en ordförande, vilken i egenkap härav är frikopplad från avdelningsrepresentation. Som ordförande valdes vid Sakos bildande Ake Lundquist och i denna befattning kvarstår han ännu, som vi hoppas, lång tid framåt.

Skåne-Sakos många arbetsuppgifter omfattar bl a följande. Samordnande av officiella bruksprov, så att dessa ej "kollidera" med varandra, arrangerandet av inofficiella bruksprov och lagtävlingar samt samarbete med FBU i

avsikt att få ut hundar och förare på praktiska fälttjänstgöringar. För att i görligaste mån utfylla behovet av instruktörer inom avdelningarna anordnade Sako en förberedande instruktörskurs i Ljungbyhed, vilken med stort intresse genomgicks av fjorton elever, representerande 5 avdelningar. För att få en enhetlig utbildning, arbetar Sako enligt en gemensam stegrings- och utbildningsplan för dressyrkurser. Vidare har Sako planer på en större uppvisningstrupp för uppvisningar i större skala än vad en avdelning ensam förmår. Bland av Sako arrangerade tävlingar märkes särskilt en orienteringstävling med hund samt den för första gången arrangerade skånska mästerskapstävlingen omfattande segrarklass i alla grupper.

I syfte att så långt som möjligt samordna och likrikta det tekniska förfarandet vid och arrangerandet av officiella bruksprov samlades Skånes bruksprovsdomare och tävlingsledare till regelutskottning, varvid även förslaget till nya provningsregler genomgicks och diskuterades.

Detta var en orientering om Sakos mångskiftande arbetsuppgifter, dock långt ifrån fullständig, ty en sådan skulle kräva alltför mycket utrymme.

Slutligen ville jag framhålla, att den gångna tidens erfarenheter tydligt visar behovet av ett samordnande organ mellan avdelningarna på det lokala planet, speciellt inom en så tätt bebyggd landsdel som vår.

Rolf Andersson

Föreningen Brukshundarna i Göteborg 10 år

Bland brukshundsfolk är det en gyllene regel att alltid se framåt, men ibland ges anledning att även blicka tillbaka och så är väl fallet i samband med ett jubileum. Många angenäma minnen passerar då revy och besvikelserna förglöms i framgångarnas sötna. Gamla hundvänner försvinner och nya kommer med friska fläktar. Nya topphundar dyker opp, men alltid påstås det ha funnits någon äldre toppstjärna som varit bättre. Så kommer det att förbli allt framgent och på sätt och vis skadar detta inte, ty det sporrar var och en till nya stordåd inom denna ideella sport.

Men låt oss gå 10 år tillbaka i tiden. Då bildades i Göteborg en klubb, som till en början kallades för Bruks- och Skyddshundsklubben men som samma år (1945) ändrade namnet till det nuvarande eller Föreningen Brukshundarna. Den första styrelsen i denna förening hade följande sammansättning: Ordf. kamrer Sixten Norén, vice ordf. köpman Arne Wallin, sekr. banktjänsteman Gunnar Theander, kassör köpman Paul Lidén, ledamot herr Paul Lundgren, suppleanter: köpmannen Gunnar Carlander och Gösta Stenberg. Redan i mars månad samma år skrevs kontrakt med Drättselkammaren om arrenderande av ett Göteborgs stad tillhörigt område vid Marieholmsgatan och detta blev föreningens första träningsfält. Här samlades en mycket bruks-

hundsintresserad skara, som med tiden skulle visa goda resultat i prislistorna på såväl officiella bruksprov som SM. Från Trollhättan hade ett 20-tal hundvänner begärt medlemskap varför där bildades en sektion. Denna sektion blev så småningom fristående lokalavdelning inom SBK.

Föreningens första dressyrkurs startade på våren 1946 i KviBERGS ridhus och denna gav ett gott tillskott till den förut magra kassan. Under år 1947 arrangerades en intern instruktör- och domarekurs, i vilken bl a deltog Allan Andréén, Bertil Lindgren, Gert Bergquist, Axel Bergstrand, Stig Ahlberg, Leo Holm, Yngve Moberg, Stig Moberg och Harry Johansson samt i teori Ture Johansson och Hugo Paulsson. Från Borås hade till samma kurs infunnit sig hrr Ljungberg, Falby, Berg, Björklund, Öjerson och Eskel. Många av dessa är nu kända domare på våra bruksprov. Samma år var FBH arrangör av ett rikssegrarprov, som denna tidskrift förklarade "skulle komma att gå till historien".

Två nya träningsfält fick föreningen under 1947. Vid dessas iordningställande fick medlemmarna visa sina snickare- och målarekunskaper. Allt gick med liv och lust och snart var träningen i full gång på fälten och resultatet visade sig under 1948, som blev ett glänsande år för våra tävlingshundar. Ekonomin hjälpte våra damer till att förbättra, i det att VMF (Vovvarnas Matte Förening) anordnade bazarer, lotterier o d. Från fadderstaden Åbo i Finland hade begärts en stadsmatch. Tillsammans med SBKs andra göteborgsavdelning arrangerades denna första "landskamp", som vanns av Åbo med 997 poäng mot göteborgarnas 960.

Från och med år 1950 har föreningen fått i uppdrag att svara för arrangemangen vid SKKs utställningar i Göteborg och detta har utförts på ett för alla parter tillfredsställande sätt. Vid rikssegrarproven i Linköping 1950 segrade Ch Björn i skyddshundsgrupp, Bessy blev tvåa i spår och Ruff fyra i rapport. Därmed hade FBH fått sin första rikssegrare och glädjen var stor, när de belåtna hundägarna reste tillbaka till "Götet". Föreningen hade samma år uppvisning för polismästaren och landsfogden samt ett antal polismän och dessa fick en inblick i vad en brukshund kan användas till. Under år 1951 gjordes propaganda för brukshundsporten såväl i Göteborg som på andra platser, bl a genom uppvisningar med föreningens elithundar.

År 1953 fick föreningen sin sidenfana på Svenska Flaggens Dag och deltog då med en trupp vid högtidsfirandet på Slottskogsvallen. Samma år anordnade föreningen en domarekonferens, i vilken ett 50-tal domare deltog. Våra tävlingshundar utmärkte sig även detta år i det att Ch Brix av Björka blev föreningens andra svenska mästare i skydds, Sassa tvåa i rapport och Rajta fyra vid SM i Nyköping. På våren tog Hejderidarens Asynja inteckning i GP-kannen och på hösten tog Chiko sin första inteckning i denna trofé.

När vi nu inför jubileumsåret 1955 blickar tillbaka på den 10-åriga verksamheten, kan vi vara nöjda med resultatet både tävlingsmässigt och ekonomiskt. Föreningens framgångar får tillskrivas de aktiva medlemmarnas stora intresse för brukshundsporten, goda instruktörer, gott hundmaterial och god sammanhållning.

Sitt 10-årsjubileum firade föreningen den 12 februari genom en fest på restaurang Valand, vari ett 100-tal deltog. Bland kvällens talare märktes föreningens ordförande köpman Harry Carlsson, som hälsade gästerna, vice ordf. Ture Johansson, som lämnade en historik över den 10-åriga verksamheten, köpman Axel Hellgren från Stockholm, som talade om brukshundsrollen, ordföranden i SKKs västra avdelning direktör Kay-Rasmusen, som tackade föreningen för dess värdefulla medverkan vid anordnandet av SKKs utställningar i Göteborg, länsveterinär I. Christensson, som glädde deltagarna med ett spirituellt tal, och ordföranden i Borås-avdelningen Bror Eskel, som tackade för det goda samarbetet föreningarna emellan. Efter supén följde dans och sång med uppskattade bidrag av klubbmästaren Lars Eric Bäck och fr. Anette Bäck samt utdelning av förtjänsttecken, plaketter och diplom. SBKs guldplakett tilldelades Georg Carlsson och Stig Ahlberg, silverplakett Gert Bergquist, Axel Bergstrand, Ture Johansson och Ingegerd Fredin samt bronsplakett Stig Moberg. Vid midnatt infann sig artister från Karl Gerhard's revy och "hela Sveriges Ada", Emy Hagman, drog ned åskor av applåder. Kort sagt, det blev en oförgätlig jubileumsfest.

S. A.

Från ESKO

Enligt beslut av årsstämma 1955 skall ESKO fortsätta sitt arbete under innevarande år, vilket också är helt fördriktigt såtillvida som den frivilliga medelsanskaffningen från lokalavdelningarnas sida var en förutsättning för bibehållandet under år 1955 av oförändrad medlemsavgift till centralorganisationen. Av olika förslag till medelsanskaffning, som diskuterades under stämman, enades man om att förslaget om ökad medlemsrekrytering skulle vara den röda tråden under detta år. Från ESKO riktar vi en vädjan ej blott till varje lokalavdelning utan även till varje SBK-medlem att personligen söka medverka härvid.

Säkerligen finns det flera bland Era vänner och bekanta, som är hundägare och därför kan intresseras för medlemskap i SBK. Ett värdefullt argument är bl a SBKs brevskola, genom vilken varje medlem ges tillfälle att skaffa sig ingående kunskap bl a om hundens rätta skötsel och vård.

MEDDELANDEN

SBKs centrala kansli

Under tiden 1—9 juli hålles kansliet öppet endast kl. 10—14. Under återstående delen av juli hålles kansliet stängt.

Postförsändelser till kansliet och tidskriftens redaktion mottages dock i vanlig ordning.

SBKs Stockholmsavdelnings kansli

hålles stängt under juli månad.

Lokalavdelningarna

Nya SBK-avdelningar har upprättats i Ljusdal och Nybro, den senare tidigare sektion av Kalmar-avdelningen.

SBKs båda förutvarande lokalavdelningar i Västerås har sammanslagits till en avdelning under namnet Föreningen Västerås' hemvärns- och brukshundar.

Luleå brukshundklubb och Timrå brukshundklubb har avförts såsom lokalavdelningar till SBK.

Efter namnändring heter Bodens Draghundklubb numera SBKs Boden-avdelning.

SBKs lokalavdelningar i Gävleborgs län har upprättat ett samarbetsorgan i form av

Glöm inte att personlig påverkan är effektivare än något annat. Efter årets slut kommer antalet nya medlemmar under året inom respektive lokalavdelningar att redovisas i tidskriften.

ESKO vädjar därjämte till varje avdelning att under året fortsätta med insamlingen av kontanta bidrag. Låt oss försöka att innan årets slut nå det ursprungliga avsedda beloppet av 10.000 kronor för att därigenom stärka centralstyrelsens möjlighet att genomföra planerade åtgärder till fromma för klubben och dess verksamhet.

Falun i april 1955
Ingvar Ekstedt
Ordförande i Esko

ESKO-barometer

Saldo av tidigare redovisningar (se "Brukshunden" nr 1/1955) 2963:97
Mars—april 1955

Kinna	25:—
Gävle	30:—
Linköping	125:—
Nyköping	90:—
Kalmar	35:—
Söderhamn	50:—
	355:—

S:ma kronor 2718:97

en kommitté med representanter från respektive sex avdelningar.

Nya domare och domareaspiranter

Av SKK auktoriserade domare vid bruksprov med skh, sph, rph och sjh

Den 14/4 1955

Byggnadsverkmästare Bertil Hall, Gävle,
Överfurir Thorsten Thelin, Östersund
Förman Lennart Wiktorsson, Hallstahammar.

Av SKK kallade domareaspiranter vid bruksprov med skh, sph, rph och sjh

Den 11/1 1955

Lagerchef Anders K. Andersson, Eskilstuna,
Den 14/4 1955

Chaufför Fred P. Gynnestam, Gävle
Herr Nils B. Olsson, Lund.

Av SBK godkända II kl domare vid bruksprov med skh, sph, rph och sjh

Den 20/3 1955

Bilmekaniker Börje Rosvall, Malmö.

Den 18/4 1955

Överfurir Gösta Linderoth, Kristianstad.

SBKs årsstämma 1956

äger rum den 17—18 mars.

Avgifter för hundregistrering hos SKK

Från och med den 1 juni 1955 höjes avgiften för registrering av enstaka hund från 10 till 15 kronor och vid samtidigt registrering av hel valpkull under 5 månaders ålder från 5 till 10 kronor. Dessa avgifter gäller medlemmar i SKK eller i med SKK associerad specialklubb. För icke medlemmar är avgifterna de dubbla.

Registrering till hittillsvarande pris sker i de fall där såväl anmälan som avgift kommit SKK tillhanda senast den 31 maj.

Hundägare, som är medlem i specialklubb men icke i SKK, skall vid ansökan om registrering förutom vederbörlig anmälningsavgift jämväl insända medlemskort i specialklubben, vilket senare återsändes. SKKs adress är Linnégatan 25, Stockholm Ö.

MANING!

Brukshundklubben vill rikta en maning till sina medlemmar att vid bil- och motorcykelfärder iakttaga och verka för beaktande av parollen:

Kör varsamt då djur befinner sig på eller intill vägen. Blända av strålkastare.

Programmet för bruksprov och tävlingar sommaren 1955

Följande ändringar och kompletteringar av programmet, kungjort i "Brukshunden" nr 1/1955, sid 14—15, har vidtagits.

Arrangerande lokalavdelning	Förut kungjord tävlingsdag	Ändrad tävlingsdag	Grupper och klasser
Falun	8/5	9/10	Akl. Skh, sph o. rph (alla kl)
För. bruksh, Göteborg	9/10	16/10	SM
Göteborgs-avd	11/4	8/5	Alla gr o. kl
Dito	16/10	18/9	Alla gr o. kl Riksprov
Halmstad	—	28/8	Akl. Sph o. rph (nkl)
Härnösand	9/10	Utgår	Akl
Jönköping	25/9	—	Akl. Sph (alla kl) . Rph (nkl o. hkl)
Kinna	17/4	18/9	Akl
Dito	18/9	15/5	Akl. Skh, sph o. rph (alla kl.)
Norrköping	—	25/9	Alla gr o. kl
Sundsvall	—	9/10	Akl
Uddevalla	—	22/5	Akl. Skh (nkl). Sph o. rph (alla kl)
Uppsala	11/9	9/10	Alla gr o. kl

Vallhundsprov anordnas i Visby den 30 juni.

Veterinär frågespalt

Professor Birger Carlström vid Veterinärhögskolan och praktiserande veterinären Einar Dunge besvarar här frågor i veterinära spörsmål från Brukshundklubbens medlemmar.

Frågorna bör tillställas redaktionen under centrala kansliets adress skriftligt och med angivande av fullständigt namn och adress samt lokalavdelning som den frågande tillhör. På frågeställarens begäran anges i tidskriften dock endast signatur eller pseudonym.

Red.

Fråga:

Min hund har sårnader med klåda i öronen. Har utan resultat spolat öronen med väte-superoxid. Vad är att göra?

P. S.

Svar:

Antagligen torde det ligga så till att Eder hund har en inflammation i yttre hörselgången, vilken ger anledning till klåda. Genom att hunden krasar på öronlapparna uppstår sårnader. Ni nämner ingenting om varest sårnaderna är belägna. Man kan ju också se sårnader på djupet i hörselgången, men härtill ford-ras särskilda instrument, varför det knappast torde vara sådana sår, som avses. Inflammationen i hörselgången kan bero på många olika orsaker, tex föroreningar av olika slag med följande infektion, stark ansamling av öron-vax, vatten, som inkommit under bad, främmande kroppar i hörselgången (sådesax o dyl) och slutligen skabb i öronen, vilket senare icke är ovanligt. Utan att känna orsaken till klådan är det sålunda inte lätt att föreskriva en effektiv behandling.

En rengöring av öronen är under alla förhållanden nödvändig. Vi använder gärna vid en sådan rengöring utspädd Desivonlösning (1/1000), som hålles in i örat, varefter hörselgången vid basen av örat försiktigt masseras utvändigt så att föroreningar och sekret uppslammas. Härfter uppsuges vätskan med tillhjälp av en vaddtampon på öronpincett eller en smal sticka. Viktigt är att hörselgången blir så torr som möjligt. Men ännu viktigare är

att man ej skadar eller sårar örat vid denna rengöring. Sådana sårnader läkes nämligen mycket dåligt och kan medföra en försämring av lidandet. Av erfarenhet vet vi att en sådan behandling av icke sakkunnig person ofta ej ger önskat resultat. Ni bör åtminstone första gången låta veterinär utföra behandlingen och därefter försöka lära er att utföra densamma själv. Efter denna rengöring behandlas med aureomycinpuder om en infektion är orsaken, med skabbmedel om skabb är orsaken och avlägsnandet av den främmande kroppen om sådan finnes. Behandlingen bör upprepas ca 2 ggr i veckan tills klådan försvunnit och såren läkts.

Fråga:

Hur behandlas s k vattneksem hos hundar, dvs eksem förorsakat av alltför mycket badande?

Ergo

Svar:

Beteckningen "vattneksem" har vi förut inte kommit i kontakt med, åtminstone inte under detta namn. Det är dock otvivelaktigt rätt vanligt, att hundar under hög- och efter-sommaren efter flitigt badande, i synnerhet i salt vatten, får en torr päls med håravfall och klåda. Någon spec. behandling mot detta synes dock icke vara nödvändig. Det är ju klart, att då vi anser att baden är orsak till hudlidandet, vi tillråder ransonering av baden och framför allt att hundarna får bli ordentligt torra efter varje bad. B-vitaminbehandling i form av torrjäst (en matsked Ewomin purum dagligen i maten) och även fiskleverolja tycks bidra till att huden blir mjukare och håren återfår sin glans.

Birger Carlström

Einar Dunge

Leg. veterinär

EINAR DUNGE

Anders Reimers väg 8,
Stockholm Sv (buss 30)

Mottagning och sjukbesök efter överensk. per tel. Personlig tel.-tid säkrast kl. 7.30—8.30: 68 10 72. Tel.-passning 52 23 54.

Bastmans

Nyrogatan 1, Stockholm
Tel. 62 52 36

Allt för Eder hund

FRÅN LOKALAVDELNINGARNA

Sollefteåortens brukshundklubb

avhöll den 22 maj 1955 för första gången i avdelningens historia officiella bruksprov. Av olika anledningar har vi varit förhindrade att genomföra tidigare planlagda prov. Tävlingsdagen bjöd på ett skiftande väder från snöbyar till det varmaste solskensväder. Då spårläggarna startade kl. 7.30 var ännu alla vattentpölar ordentligt tillfrusna, men dessa tinade upp i samma mån som hundar och förare jobbade sig varma för att återfinna spåren med utgång från anvisad punkt i medvind i den snåla blåsten. Av segrarklassens spårhundar var Emonas Anja ensam om att lyckas med detta företag. Allmänt torde om spårhundsekipagen kunna sägas, att förarna verkade rutinerade. Ett undantag härifrån var Nordin (Sundsvall) med Joggi i nybörjarklass, som hade dagens bästa påsläpp. Eftersom spårproven genomfördes i I 21:s fältskjutningsterräng kunde tävlingsledningen under dagens lopp inkassera en rikhaltig kollektion av ameffekter och utrustningsdetaljer från vinterns övningar. Efter uppsortering visade det sig att ingen hade "fått fullt" av ordinarie föremål.

Lydnads- och skyddsmoment genomfördes vid klubbstugan "Båtsmantorpet", där en talrik publik församlats. Bästa lynadsprov uppvisades av rapporthunden Dick och skyddshunden Ch Säterjäsentans Rigor. Skyddshundarnas uppsök försvårades av kraftig medvind och svår terräng. Segraren, Säterjäsentans Rigor, fick sålunda arbeta 6 min. innan han hittade figuranten.

Dagens fullmäktige, CAhv överstelöjtnant Sven K:son Blomquist delade efter avslutad tävling ut priserna. Han framhöll i ett anförande vikten av lydnad på skyddshundarna och framhöll att denna borde varit av högre klass än den för dagen uppvisade.

Så kunde var och en draga till sitt i förhoppning om att få återkomma med förnyad puts i de detaljer som brustit.

2.6.1955

A. Paulsson
Tävlingsledare

Borås

Det har gått en tid sedan vi här i knallestan sist lät höra av oss i denna spalt. Men sedan dess har det hänt en hel del här inte minst i år, så vi ville tala om att det fortfarande rör sig inom vår avdelning.

Året började med en katastrof för avdelningen, i det att vår klubbstuga, "Brukshundgården", som vi alla var så stolta över och för vars tillkomst så många offrat både tid och pengar, brann ner till grunden. Sämre kunde året inte ha börjat. När därtill kom att vi stod inför firandet av avdelningens 10-års-

jubileum är lätt att förstå, att vi alla blev djupt bekymrade över den förödelse, som övergick vår Brukshundgård. I all hast tillsattes emellertid en kommitté med uppgift att skaffa avdelningen en ny Brukshundgård. Kommittén lät inte tiden rinna bort utan uppdrog genast åt en arkitekt att uppgöra förslag till ny klubbstuga. Förslaget blev med en del småjusteringar godtaget, varefter bygget kunde påbörjas. Detta har i skrivande stund fortskridit så långt, att vi beräknar kunna komma under eget tak igen inom kort. Till hösten kommer stugan att högtidligen invigas och då kan vi åter ha något att yvas över, en tillflyktsort för alla hundvänner, tillkommen genom medlemmarnas uppförande arbete.

Så kom årsmötet. Vi lyckades förmå Eskel att kvarstå som ordförande och styrelsen blev så gott som oförändrad. En huvudfråga var hur man skulle fira avdelningens 10-åriga tillvaro. Någon menade att till ett jubileum hör en jubileumsfest samt en festskrift. Man beslöt att ordna båda samt tillsatte kommittéer.

Festskriftkommittén fick i uppdrag att tillse att vi fick en ordentlig festskrift med bra innehåll och med gediget utförande. En sådan kostar naturligtvis en hel del pengar. Man kalkylerade emellertid med att täcka en del av kostnaderna genom annonsintäkter och resten genom försäljning av festskriften. I denna har sådana förmågor medverkat som Rob Bjuke, Arne Wallin, Axel Hellgren, Axel Möller, Sven K:son Blomquist, stadsveterinär Per Johnsson och många fler kända, skall vi säga hundvänner runt hela landet. Festskriften har fått ett smakfullt utförande och rönt god efterfrågan. Den kan rekvideras från Borås-avdelningen till ett pris av 3 kronor. Men sno på med beställningarna, ty vi har inte många exemplar kvar.

Jubileumsfesten hölls på hotell Borås den 16 april med över 100-talet deltagare, förutom från den egna avdelningen från flera SBK-avdelningar runt Borås. Många och vackra tal hölls och flera medaljer utdelades till därav förtjänta medlemmar. Efter all den goda maten trädde dansen till långt fram på småtimmarna med avbrott endast för kvällens överraskning, som bestod i ett framförande av revysällskapet Runexgänget. Det var trötta men glada festdeltagare, som efter festen gick var och en till sitt, och alla prisade festkommittén för vad den gjort till allas trevnad.

Jubileumsfesten var knappt avklarad, när vi fick sätta gång med nästa evenemang. Redan en vecka därefter hade avdelningen nämligen att arrangera en av årets utställningar, som för oss blev jubileumsutställning. Till denna fick vi många anmälningar och allt gick väl i lås. Hade det inte varit sådant blåsväder och så kyligt, hade vi säkerligen fått än större publik än som nu blev fallet. (Särskilt referat från utställningen återfinns i tidskriften).

Våra medlemmar i Ulricehamn har framfört önskemål att få en liten egen förening, så det var inget annat att göra än att fara dit och söka få igång något. Eskel pratade så inspirerande om brukshundklubben att folk nästan fick tårar i ögonen. Resultatet blev bildandet där av en underavdelning (sektion) med Rolf Hedberg som bas.

Den första dressyrkursen har redan avslutats, så det är full vind i seglen. Vidare hade vi lovat deltaga med en uppvisningstrupp på Jordbrukets dag här i Borås, varför träningen av denna måste sättas igång. Uppvisningen ägde rum den 4 juni inför flera tusen åskådare, som livligt applåderade de deltagande hundarna. Vi räknar med att vi genom den propaganda, som vi här gjorde, skall få ännu fler medlemmar. Avdelningens medlemsantal har nu passerat 200-strecket och nu siktar vi på 300.

Någon frågar kanske, var f-sen får de pengar ifrån. Jo, go vänner, vi har nog också grunnat på, hur vi skall få dessa i ett modernt samhälle så åtrådda tingestar. Våra damer — jag nämner dem först — har gjort ett fantastiskt arbete. De började redan i vintras att samlas vissa kvällar i veckan. Inte var det många som visste, vad de därunder hade för sig. Förklaringen kom, när de ordnade en tombola med vinster, som de själva förfärdigat. Tombolan slutsåldes och damerna överlämnade 4.000 kronor till avdelningen med orden: "Håll till godo, här är pengar till köksutrustning för den nya klubbstugan." Då var det mången gubbhaka, som föll ned en bit. Vidare har vi haft en insamling bland näringsidkare, som givit några skära långschalar. Att vi gillar vår hobby framgår också av den goda uppslutningen kring ett förslag om, att vi skulle lämna blod till Blodgivarecentralen och skänka de pengar till klubben, som vi därvid fick i ersättning, och på så sätt göra två goda gärningar på en gång. Resultatet härav har blivit härliga sekiner i kassan och mycket friskt blod i våra ådror i stället för det gamla, som vi gett bort. Vidare har vi haft pulkakörningar för barn, som inbragt åtskilliga hundralappar till vår kassör, som bara ropar efter mer. För vi har en bra kassör. I detta sammanhang bör också nämnas alla de medlemmar, som på eget initiativ anordnat små lotterier med priser, som de själva skänkt, och sedan överlämnat behållningen till klubben. Men pengar behövs, ty klubbstugan kommer i färdigt skick att kosta 30.000 kronor, trots att medlemmarna genom eget arbete under åtskilliga timmar gjort allt för att nedbringa kostnaderna. Men, som en medlem uttryckte det, vi bygger för framtiden och vi vill göra det rejält med en gång.

Trots att vi detta år haft åtskilligt att ombestyra på hemmaplan, har våra tävlingshundar varit ute och rört på sig och vi har fått ännu en i segrarklass. Det är boxern Buster, som lyckats komma upp bland aristokraterna. Återväxten bland hundarna är god och vi hoppas

att inom en snar framtid få räkna ännu några champions bland våra hundar här i Borås.

Med dessa rader har jag velat ge våra vänner inom andra SBK-avdelningar en inblick i hur vi arbetar här i Borås. Och vi hoppas att många av er skall komma hit till våra officiella bruksprov i höst, då vi lovar härliga marker och god kamp i alla klasser.

7.6.1955

NESB

Enköping

Många kanske tror att vi i "Liljornas stad" icke längre finnes till eftersom vi icke på länge låtit höra av oss i denna tidskrift.

Enköpings-avdelningen är just nu verksamare än någonsin. Vi har bl. a. nyligen avslutat en dressyrkurs, till vilken det var god anslutning och som resulterade i att avdelningen erhölet ett tiotal nya medlemmar, vilka nu med energi och intresse tager del i klubbarbetet.

Vidare har avdelningen under maj månad avhållit sitt obligatoriska bruksprov med god anslutning. Ca 100-talet deltagare ställde upp på tävlingen, vilket var rekord inom avdelningen. Trots avdelningens låga medlemsantal lyckades vi genomföra detta bruksprov till allas belåtenhet, vilket även vitsordades av tävlingens fullmäktige, polisman Tage Pehrsson.

Söndagen den 12 juni avhölls här i staden den årligen återkommande s. k. fyrstadstävlingen emellan Västerås-, Uppsala- och Enköpings-avdelningarna. Vid denna lyckades Uppsala-avdelningen erhålla sin tredje in-teckning i vandringspriset "Örnpokalen". I samband med tävlingen arrangerades en exteriörbedömning, där samtliga deltagare delades upp i fyra domarlag för att granska och avge utlåtande över de tre unghundar, som uttagits för bedömning. Arrangemanget var både intressant och lärorikt, enär man där hade möjlighet att ge nykomlingarna i klubben en orientering om hundens fel och förtjänster.

Avdelningen har vidare accepterat ett erbjudande att medverka vid Enköpings-utställningen, där vi kommer att deltaga med hundar och hundutrustning i en härför anvisad utställningslokal.

Största och mest glädjande händelsen under året inträffade nog ändå måndagen den 6 juni, då vi tack vare damsektionen kunde förverkliga vår stora dröm och taga första spadtaget till vår nya klubbstuga. Genom anordnandet av tombola på Stora torget har damsektionen lyckats anskaffa 2.000 kronor, vilket belopp som ett värdefullt bidrag överlämnats till stugkommittén. Denna har i sin tur lyckats komma över virke till hyggligt pris och hoppas kunna ha klubbstugan — innehållande storstuga, sekretariat och kök — klar till avdelningens 10-årsjubileum i mars 1956.

16.6.1955

T. A.—ZON

MEDDELANDEN

Ny lokalavdelning

Ny lokalavdelning har i maj 1955 upprättats i Tollarp under namn av "Tollarps bruks-hundklubb", tidigare sektion inom Kristianstads brukshundklubb.

Nya domare och domareaspiranter

Av SKK auktoriserade domare vid bruksprov med skh, sph, rph och sjh

Den 11/5 1955

Kamrer A. Mattiasson, Landskrona.

Den 9/6 1955

Överskötare Erik G. Svensson, Sundsvall

Av SKK auktoriserade domare vid bruksprov med vallhundar

Den 11/5 1955

Kapten T. Dahlgren, Gotland.

Av SKK den 9/6 1955 kallade domareaspiranter vid utställning

för schäfer: Kapten A. Mueller, Boden,

för riesenschnauzer: Ingenjör R. Slettengren, Stockholm (retroaktivt från den 12 maj).

Dito vid bruksprov med skh, sph, rph och sjh Flygtekniker Gösta Chronzell, Ronneby, Slipare Arne Augustsson, Trollhättan, Ingenjör Karl Axel Johansson, Trollhättan.

Av SBK godkända II kl domare vid bruksprov med skh, sph, rph och sjh

Den 6/6 1955

Ingenjör Nils Blom, Stockholm

Ingenjör Tage Eriksson, Stockholm

Tvättmästare Carl-Axel Larsson, Malmö

Herr Wollart Widin, Stockholm

Äldre årgångar av "Brukshunden"

Efter rekvisition till det centrala kansliet erhålles i mån av tillgång årg. 1951, 1952 och 1953 till ett pris av 3 kr per årgång och årg. 1954 till ett pris av 5 kr inklusive portokostnad.

PROGRAMMET FÖR BRUKSPROV OCH TÄVLINGAR SOMMAREN 1955.

Följande ändringar och kompletteringar av tidigare fastställt program har vidtagits.

Arrangerande lokalavdelning	Förut kungjord tävlingsdag	Ändrad tävlingsdag	Grupper och klasser
Boden	11/9	—	Akl. Alla gr (nkl)
Falkenberg	2/10	9/10	Alla gr o kl
Ronneby	11/9	28/8	Akl. Sph o rph (alla kl)
Varberg	18/9	—	Akl. Skh, sph o rph (alla kl)

SBKs utställning i Malmö den 4 september 1955

1) **Utställningsplats:** F d Husarkasernen med invidliggande område.

2) **Anmälningstiden utgår måndagen den 15 augusti.** Efteranmälningar mottages icke. Anmälningar sändes under adress: Svenska Brukshundklubben, Mosebacketorg 5, Stockholm Sö. Anmälningssavgifter inbetalas över postgiro nr 19 69 52, adress: Svenska Brukshundklubben, Stockholm. På talongen skall angivas vad inbetalningen avser.

Anmälningssblanketter erhålles dels från Svenska Brukshundklubbens centrala kansli (adress se ovan, tel. 42 92 55), dels från SBKs Malmöavdelning, c/o hr B. Sjöholm, Övedsgatan 6 B, Malmö. Tel. bost: 69 956 (i "Hund-sport" angivna tel.-nr felaktiga).

3) **Anmälningssavgift** till ungdomsklass kr 15:—, till öppen klass kr 25:—. Övriga klasser avgiftsfria. Anmälningssavgift skall inbe-

talas samtidigt med anmälan, som eljest icke godtages.

4) För hund, som icke är registrerad men dock berättigad därtill, skall originalstamtavla bifogas anmälan. I dylikt fall skall förutom anmälningssavgift även till SKK utgående registreringsavgift, kr 10:—, erläggas.

5) **Klassindelning:**

Ungdomsklass, öppen för hund, som uppnått 10 men icke 15 månader.

Öppen klass, obligatorisk för enskilt tävlande hund, som på utställningsdagen överskridit maximialdern för deltagande i ungdomsklass.

Segrarklass, öppen för hund, som vid ifrågavarande utställning erhåller 1:a pris i öppen klass och i övrigt uppfyller fördringarna för deltagande i segrarklass. (Förhandsanmälan till denna klass erfordras icke.)

Brukshundklass, öppen för hund, som dels vid officiellt bruksprov godkänts i lägst nybörjarklass eller innehar armécertifikat och dels vid ifrågavarande utställning erhåller minst 2:a pris i öppen klass. Anmälan till brukshundklass förutsätter alltså anmälan även till öppen klass.

Från lokalavdelningarna

SBK-monter intresserade 14.000 utställningsbesökare

Helt säkert finnes bland läsekreten flera, som besökte årets försvarsutställning i Enköping den 1—10 juli. För övriga vill vi omtala, att SBKs Enköpingsavdelning medverkade därvid med en trevlig och intressant monter, som väckte glädjande uppmärksamhet. Montern hade fått bästa tänkbara placering vid huvudingången till utställningshallen, varför den måste observeras av samtliga besökare.

Montern innefattade dressyrmateriel, fotografier, textade anslag med propaganda och upplysningar ävensom tidskrifter, vilka senare utdelades till intresserade. Bland de utställda föremålen ingick även en uppstoppad schäfer.

Att många besökande hyste stort intresse för brukshundsporten framgick av de många frågor som ställdes till tjänstgörande funktionären angående brukshundars utbildning och användning. De förfrågningar, som sedermera gjorts angående medlemskap i avdelningen, visar att arrangemanget även haft sitt givna propagandavärde. Nämnas må även att besökande från Norrtälje hemställde om att få låna montern för där planerad försvarsutställning.

Enköpingsavdelningen vill i detta sammanhang rekommendera övriga lokalavdelningar att på liknande sätt försöka ordna med upplysning och propaganda i samband med utställningar och dylikt, enär detta ofta bär god frukt.

Samtidigt framför avdelningen sitt varma tack till såväl arméhundskolan som till centralstyrelsens kansli och kommandörkapten Oldin för all benägen hjälp i samband med ordnandet av montern.

20.7 1955

Tage Andersson

Enköpingshundar på uppvisning i Norrtälje

I samband med i staden anordnad försvarsutställning gästade Enköpingsortens brukshundklubbs uppvisningstrupp Norrtälje söndagen den 24 juli och gav där uppvisning i lydnadsdressyr med truppens hundar. Meningen hade varit att Uppsala-avdelningen skulle svara för uppvisningen. Då uppsalaborna emellertid fått förhinder, hade Enköpings-avdelningen i stället åtagit sig detta.

Uppvisningstruppen presenterades för publiken, uppgående till ca 5.000 personer, av Tage Andersson, vilken samtidigt orienterade publiken om Brukshundklubbens ändamål och verksamhet.

Truppens ledare Ingvar Eklund hade, trots att kort träningstid stått till förfogande, lyckats drilla densamma att giva en vacker och intressant uppvisning.

Mest imponerade kanske collietiken Lailas apportering över häck med ett okokt ägg i munnen och polisman Nils Johanssons soloframträdande med schäferhunden Farro av Åsabo, vilka programnummer utlöste starka

ovationer från publiken. Särskilt omnämnande förtjänar också dobermanntiken Angla av Enas skyddsarbete, vilket följdes med mycket stort intresse och livligt applåderades. Appellklasshundarna Rapp, Buck, King, Lad, Ross och Rigo, vilka uppvisades i en särskild avdelning, skötte sig likaledes utmärkt och fick kraftiga applåder, varför deras respektive ägare har all anledning att känna sig belåtna.

Efter uppvisningen samlades en hel del intresserade norrtäljebor vid Enköpings-avdelningens utställningsmonter, som fanns uppställd på utställningsområdet, för att diskutera möjligheterna att bilda en egen lokalavdelning av SBK.

Arrangörernas tack till Enköpings-avdelningen framfördes av kapten Hans Wohlström, vilken även överlämnade ett förnämligt vandringpris till avdelningen som bevis på arrangörernas uppskattning av dennas medverkan vid försvarsutställningen i Norrtälje.

27.7 1955

T. A.—zon

Informationsmöte i Stockholm för dagspressen

På initiativ av fo-befälhavaren för Stockholms försvarsområde, överste F. M. von Stedingk, samlades den 5 september representanter för de frivilliga försvarsorganisationerna i Stockholm till ett informationsmöte för pressen.

Överste von Stedingk gav därvid först en sammanfattande överblick över det frivilliga försvarsarbetets syften och medel samt väddade till pressen att genom redogörelser för dessa och för övningar och kurser som bedrivs vara behjälplig att vidmakthålla och öka ett allmänt intresse för frivilligrörelsen och främja en kontinuerlig rekrytering av personal.

De olika organisationernas representanter lämnade därefter upplysningar om sina respektive organisationers verksamhet och om uppläggnings- och utbildnings- och övningsprogrammet för den närmaste tiden.

Även Brukshundklubben var representerad vid mötet och fick därvid tillfälle att bli klargöra för de närvarande, att arbetet med hundar icke endast var ett nöje, en sport och en hobby för klubbmedlemmarna, utan även i allra högsta grad tjänade landets intressen därigenom att utbildningen och träningen i samråd med arméhundväsendet vore så uppbyggd, att hundarna bleve väl kvalificerade att fullgöra de viktiga uppgifter för vilka de skulle tagas i anspråk i försvarets tjänst om ofredstider komme. Statsverket vore sålunda i avsevärd grad befriad från hundutbildningen och de därmed i fredstid förbundna kostnaderna men kunde påräkna välutbildade brukshundar för tillgodoseende av en stor del av det inträdande behovet.

En vädjan riktades också till pressen att låta bevista några av klubbens större tävlingar för att kunna ge allmänheten en och annan glimt därifrån till stimulerande av intresset för klubbens verksamhet.

13.9.1955

S. O.—n

Korrespondenskursen

Hittills har över 100-talet personer anmält sig till korrespondenskursen och dessa har erhållit de första studiebreven. Kursen beräknas vara helt färdig i slutet av september. I mitten av oktober torde bundna exemplar kunna sändas till dem som rekvererat sådana.

Av olika orsaker har breven inte blivit färdiga i nummerordning, men då varje brev — med undantag av breven 6 och 7 — behandlar ett speciellt avsnitt, kan studiebreven utan olägenhet läsas i annan ordning. Brev 1 blev emellertid klart först och därefter utsändes breven i den följd de föreligger färdiga. I förra numret av "Brukshunden" lämnades en redogörelse för de olika studieformer, som finns att välja mellan, och för kostnaderna.

Då nu hösten står för dörren och därmed den bästa studietiden börjar uppmanas alla avdelningar att snarast förbereda vinterns studieverksamhet. Många har kanske aldrig prövat på denna studieform, men vi kan försäkra, att detta att samlas kring ett gemensamt intresse och diskutera studiebreven ger mycket god behållning. Ordna gärna små sammankomster vid varje studiemöte med någon enkel form av traktering. Ni märker snart hur avdelningen svetsas samman och medlemmarna kommer varandra närmare. Och glöm inte att även ha med fruarna liksom andra familjemedlemmar. Lycka till!

20.9.1955

O. Lemne

OBSERVERA!

I resultatlistor och tävlingsreferat måste hundarnas namn (enligt registreringsboken) och registreringsnummer vara tydligt och korrekt utskrivna. Beakta därför detta redan då hund anmäles.

MEDDELANDEN

Nya domare och domaraspiranter

Av SKK auktoriserad domare vid utställning Den 9/6 1955

för riesenschnauzer: Ingenjör Ragnar Sletten-gren

Av SKK kallade domareaspiranter vid bruksprov med skh, sph, rph och sjh

Den 16/8 1955

Kommandörkapten Sven Oldin, Stockholm, Pollman Bertil Uvsten, Sundsvall.

Instruktörcertifikat

har i juli 1955 tillerkänts följande SBK-medlemmar, som med godkännande i år genomgått högre instruktörskurs. (Inom parentes har angivits den lokalavdelning som vederbörande tillhör.)

Börje Rosvall (Malmö),

Oskar Ellgren (Söderhamn),

Sigvard Larning (Karlstad),

John Brännström (Gävle),

Fred Gynnestam (Gävle),

Fred Schicht (Borås),
Erik Svensson (Uddevalla),
Jörgen Jarl (Karlskoga),
Rolf Hedberg (Borås, sekt. i Ulricehamn),
Irving Höglund (Stockholm).

S:ma 10

Ater samordning mellan kynologiska organisationerna i Finland

Den schism, som halvvannat år rått mellan de båda ledande kynologiska organisationerna i Finland och som medfört ett dödläge i avseende på det internationella samarbetet, har numera glädjande nog bilagts. Den 6 sept. 1955 har överenskommelse sålunda träffats mellan Finska Kennelklubben och Suomen Kennel-Liitto om förnyad samordning.

Internationella brukshundtävlingar i Finland

SBK har från Suomen Palveluskoiraliitto (Finlands Tjänstehundsförbund) mottagit inbjudan till deltagande i internationella tävlingar för skydds-, spår-, rapport- och ledarhundar i Tavastehus (ca 120 km från Helsingfors) den 5—6 november 1955. Tävlingsarna har sanktionerats av FCI, varför CACIT får utdelas vid desamma.

Möjlighet till kostnadsfri inkvartering har eventuellt ställts i utsikt; närmare meddelande härom lämnas senare.

Internationell utställning i Finland

Med anledning av sin 20-åriga tillvaro anordnar Suomen Kennel-Liitto internationell utställning i Mässhallen i Helsingfors den 12—13 november 1955.

NM för draghundar

Nordiska mästerskapstävlingar (NM) för draghundar med deltagare från Finland, Norge och Sverige planeras att äga rum i Sollefteå den 19 febr. 1956. Tävlingsarna om svenska mästerskap (SM) är avsedda att kombineras med NM.

Instruktörskurs (vinteromgång) 1956

vid arméhundskolan planeras att äga rum under tiden 12—26 februari.

Ändrade regler för draghundtävlingar (R Drht)

På förslag av regelkommittén för bruksprov och tävlingar med draghundar har centralstyrelsen beslutat om följande ändringar av R Drht att tillämpas fr o m år 1956. Styrelsens beslut har sanktionerats av SKK.

Den beslutade ändringen innebär att jakthundar (hundar av ras, med vilken jaktprov anordnas) ej vidare skall vara berättigade att deltaga i tävlingsklasserna HI, HII och HIII. För jakthundar (varvid — när det gäller huvudgruppen — fågelhundraserna vorsteh, setter och pointer närmast kommer i fråga) införes en särskild klass (HIV), för vilken beträffande draglast, banlängd m m gäller samma bestämmelser som för klass HI. Däremot har anledning ej ansetts föreligga att utestänga jakthundar från deltagande i till Allmänna gruppen hänfödda klasser. Härvid har

FRÅN LOKALAVDELNINGARNA

Tävling med ledarhundar

I samband med De Blindas Dag i Stockholm måndagen den 10 oktober i år anordnade Stockholms Blindförening i samverkan med SBKs Stockholmsavdelning en tävling för ledarhundar i likhet med föregående år. Andamålet med tävlingen var att pröva hundarnas förmåga att leda sina ägare.

De tävlande ekipagen hade att tillrygga-lägga en viss bestämd sträcka inom stadens livligast trafikerade gatunät. Starten ägde rum vid korsningen av Hamngatan och Västra Trädgårdsgatan. Härifrån följde "tävlingssbanan" sistnämnda gata, därpå Fredsgatan förbi Gustaf Adolfs torg fram till Drottninggatan. Därefter Drottninggatan—Karduansmakaregatan—Vasagatan—Kungsgatan, som korsades. Längs Kungsgatan följde banan slutligen förbi korsningen med Sveavägen fram till målet vid Kungshallen. Efter provgång av seende person hade för sträckan i fråga beräknats en normaltids av en halv timme.

Huvudmomentet föregicks av lydnadsprov, som ägde rum i Kungsträdgården. Dessa jämte tävlingen i sin helhet kommenterades i högtalare inför en talrik publik, inklusive representanter för Stockholmspressen, som med stort intresse följde arrangemangen.

Såsom domare fungerade Axel Hallgren och Helmer Wirmark, båda utgörande examens-nämnd för ledarhundar. Tävlingsledare var Blindföreningens instruktör Kjell Sandberg. Som hjälpdomare medverkade Ernst Guldbrandson och Georg Petersson samt som starter respektive mottagare Nils Blom och Birger Eriksson.

Sex ekipage deltog i tävlingen, bestående av tre damer och tre herrar med sina hundar. Alla fullföljde tävlingen. Segrare blev fröken Berna Forsell med 8-åriga schäfern Cora. Detta ekipage gick banan prickfritt och uppnådde högsta poäng i lydnadsproven. Segrarpriset bestod av valfri flygresa inom Sverige. Som tvåa kom Karl Milestad med schäfern King, en veteran på 11 år. Han fick Svenska Dagbladets hederspris. Som trea placerade sig Helge Sävström med 4-åriga schäfern Cora (fjolårssegrare). Fyra blev fröken Gunhild Rathman med 3-åriga labradorhunden Nicko. På femte respektive sjätte plats, med samma poäng, kom fröken Eivor Hellgren med 3-åriga boxern Samba och K. Nord med 7-åriga schäfern Bob.

A. H.

Luleå brukshundklubb

har åter fått liv efter en slummer-period och sedan nya krafter nu tagit rodret hoppas vi på framgångsrikt arbete i fortsättningen. Lokalklubbens nye ordförande, fanjunkare Åke Wiberg, visar en sann sisu. Han har redan lyckats samla hundägarna till träff varje söndag, då vi haft vanlig lydnadsdressyr samt spårning m. m. Vi har också haft vännen Axel Paulsson (Pålle) från HS här uppe, vilken hållit föredrag inför omkring 100-talet intresserade åhörare. Samtidigt visades även några mycket intressanta filmer. Vi har vidare för-månen att få åtnjuta medverkan av instruktörer från härvarande flygbaskår, inom vilken hundintresset är rätt stort.

Vår kassör, S. Höggren, driver energiskt in medlemsavgifterna och är därjämte biträdande instruktör. Wiran Berggren är den sanna eldsjelen och gläder sig åt att hennes Kürass av Klodoburg fått sitt första cert och vunnit en bruksprovstävling i Boden. Övriga ledamöter av styrelsen är I. Hamrén, vice ordf. och K. A. Wannberg, sekreterare.

Vi har som sagt nystartat med friska taker och vad det lider kommer vi väl att visa oss på tävlingsbanan och i ringen.

21.10.1955

Wampa

Lagtävling mellan polis- och SBK-hundar i Stockholm

Arligen brukar Stockholmspolisens tjänstehundklubb och SBKs Stockholmsavdelning mötas i en lagtävling om ett vandringspris. Vardera laget består av tillhoppa 10 hundar i skydds- och spårhundsgруппerna.

Vid mötena före år 1954 var lagen samman-satta av 6 skyddshundar och 4 spårhundar. Under de första åren man tävlade hävdade sig SBK-hundarna väl i konkurrensen, men så småningom förskaffade sig polisen ett markant övertag med nämnda fördelning av antalet hundar. Polisklubben hade nämligen för urvalet större tillgång på skyddshundar än Stockholmsavdelningen. Vid 1955 års tävling lade polisen också definitivt beslag på det dittills vandringspriset.

Ett nytt vandringspris uppsattes fr o m 1954 och därvid bestämdes, att lagen skulle bestå av 4 skyddshundar och 6 spårhundar. Man räknade med att konkurrensen därigenom skulle bli mera jämn än tidigare och att utgången av tävlingen ej skulle vara mer eller mindre given på förhand, allt till åtnöjd för utvecklingen av sporten på ömse håll. Ty var-

dera parten sätter helt visst en stor ära i seger över den andra och man mobiliserar sina bästa resurser inför varje års kraftmätning.

1954 års tävling resulterade i att Stockholmsavdelningen förskaffade sig den första inteckningen i det nya vandringspriset.

Inför årets tävling, som gick av stapeln den 23 oktober, hyste avdelningen vissa förhoppningar att kunna återupprepa segern, ty man hade stor tilltro till de sex spårhundarnas säkerhet och förmåga att göra bra resultat, litet mera oviss var man beträffande skyddshundarna, ty även om de fyra uttagna representanterna var av hög klass, så fruktade man att polisen skulle komma med fyra riktiga hejare på skyddsarbete.

Det blev nu inte riktigt så som man väntat sig. Stockholmsavdelningens skyddshundar gjorde ett utomordentligt arbete alla fyra, med över 600 poäng. Den sammanlagda poängsumman blev för dem 2485,5 medan polisens skyddshundar fick ihop 2352,5 poäng. Stockholmsavdelningens Säterjättans Rigor (Nicke) blev allra bäst. Med Tauve Andersson såsom förare visade han att gammal säkerhet och rutin sitter i och kan demonstreras när det bäst behövs.

Stockholmsavdelningens spårhundar bidrog emellertid inte med den poängsumma som man tilltrött dem. Oturligt, oväntat och förargligt blev det nollor på spåret för ett par i vanliga fall säkra spårhundar i avdelningens lag, medan samma malör endast drabbade en av polisens hundar. Detta medförde att polisens poängsumma för spårhundarna blev 2835,5 medan Stockholmsavdelningens motsvarande summa stannade vid 2584,5. En tröst för SBK-arna var att Stockholmsavdelningens Säterjättans Ölla med ägaren Sven Johansson som förare noterades för resultatlistans högsta poäng i spårhundsgруппen.

Summan av kardemumman blev att polisklubben, som totalt fick 5188 poäng, med den knappa marginalen av 115 poäng segrade över Stockholmsavdelningen, som totalt hade 5073 poäng. Det blev sålunda polisklubben som fick årets inteckning i vandringspriset.

S. O—n

"Örn-pokalen" definitivt till Uppsala

SBK-avdelningarna i Enköping, Uppsala och Västerås har i fyra år varje vår och höst tävlat om ett ståtligt vandringspris, kallat "Örn-pokalen". Uppsala-avdelningen har i höst för alltid hemfört detta pris efter att ha erhållit fyra inteckningar däri. Västerås hade tre och Enköping en inteckning i priset.

Jultomtarna kan vi alla vara

Borås-avdelningens medlemmar gör ekonomiska insatser för klubben genom blod-givning. Inom Borlänge-avdelningen tillämpar man ett annat förfarande. Red.

Alla sätt är bra utom de tråkiga — brukar man säga i Dalom. Här får ni ett förslag till förstärkande av klubbkassan. Inom SBKs Borlänge-avdelning har några medlemmar

brukat ställa sig till klubbens förfogande genom att på julaftonen uppträda som jultomte åt familjer, som saknar sådan. För varje besök erlagger en familj fem kronor. Första gången, julen 1952, tillfördes klubbkassan härigenom 100 kr, men julen 1954 var vi uppe i 400 kr. Det är dock inte bara klubbkassören, som får glädje av detta arrangemang. Många familjeproblem får också därigenom sin lösning. Även för varje jultomte innebär det stor fröjd att få blicka in i strålände barnaögon, när han med hund gör sin påhälsning hos respektive familjer med stor säck på ryggen.

Visserligen har medaljen också en fränsida. Tomtens egen familj blir väl delvis lidande på, att familjefadern under en del av julaftonen måste lämna den egna familjen. Men med den rätta klubbandan inom familjen och den RÄTTA FRUN går det bra.

Inom Borlänge-avdelningen har i varje fall allt gått friktionsfritt, men så har vi också förmanen av våra damers livliga intresse för klubben. Ett insegel på och ett monument över deras utomordentliga insatser utgör vår vackra klubbstuga — Tuvängstugan.

Tomtenisse

Klara för utryckning.

Hundutrustning

Bitsäkra munkorgar, skyddsärmor, rapport- och sjukvårdsskynten, spårse-lar, spår-linor, rapporthylsor, sjukvård-srullar samt all övrig hundutrustning.

A. HELLGREN

Skånegatan 87, Stockholm - Tel. 41 27 92

Önskas köpa

Vacker schäferhund

kraftig (svart rygg med ljusa teckningar), lugn och pålitlig, rumsren, van vid barn, god härkomst, ålder 6—12 månader, passande som sällskap och vakt-hund köpes. Svar till Box 174 eller Norrköping tel. 203 18.

Bastmans

Nybrogatan 1, Stockholm

Tel. 62 52 36

Allt för Eder hund

2) Fråga:

Kan jag själv behandla den förhudskatarr, varav min hund ofta lider? I så fall på vilket sätt och med vilka medel? Är det en för hunden riskabel behandling?

Långt till veterinär

Svar:

(Här återges i nr 4/1954 av "Bruksnunden" lämnat svar på en fråga rörande samma spörsmål):

Flytningar från förhuden hos hanhundar är ett lidande, som säkerligen de flesta hundägare någon gång iakttagit. Orsaken är en inflammation i förhuden. Behandlingens art och intensitet beror på lidandets grad. I lättare fall torde några sköljningar med exempelvis Desivon, 3-procentig vätesuperoxid eller annat skonsamt desinfektionsmedel medföra åtminstone en tillfällig förbättring. I svårare fall kan pensling med svag lapislösning vara erforderlig och då bör veterinär anlitas. Sköljningen kan mycket väl utföras av ägaren själv. Förhudens mynning tillslutes då genom ett grepp med tumme och pekfinger under insprutningen av desinfektionsmedlet och detta får kvarstanna i förhudssäcken ett par minuter under lätt massage av penisregionen. Lösningen får därefter avrinna. Under senare tid har även här moderna antibiotika fått stor användning. Behandling därmed bör överlämnas på veterinär.

*

3) Fråga:

Har en kull schäfervalpar, som nu är 2½ månader gamla. När en valp var 5 veckor, upptäckte jag att den började bära huvudet snett. Den verkade dock lika pigg som de övriga. Efterhand har ytterligare två börjat bete sig likadant. Jag har också vid vissa tillfällen iakttagit bristande balansförmåga i deras rörelser. Alla är dock alltjämt pigga och matfriska. Modern, som haft rikligt med mjölk, har skött alla åtta valparna bra. Jag började ge dem tillskottsfooda vid 4—5 veckors ålder och har efterhand ökat denna under hela avvänjningsperioden. Maten har valts så omväxlande som möjligt.

Vad kan orsaken till rubbningarna vara? Kan något göras för att häva dem?

Första kullen

Svar:

Denna fråga är omöjlig att besvara utan att undersöka hundarna. Det är en högst vanlig förekomst som här beskrivs. Man skulle kunna tänka på en genom vitaminbrist uppkommen rubbning i nervsystemet, så mycket mer som lidandet börjat uppträda samtidigt med att avvänjningen börjat, men i så fall är detta ytterst ovanligt. Eftersom flera hundar sjuknats skulle man också kunna tänka på någon smittsam sjukdom i örat, tex framkallad genom skabbdjur. I så fall borde klåda ha iakttagits i öronregionen. Omöjligt är emellertid icke detta. Man skulle också kunna tänka sig någon annan öroninflammation där mellanörat kommit med i spelet. Om så är, ser man i regel en sned huvudhållning. Det kan

Brevskolan i full gång

SBKs brevskola är nu i full gång och över 300 personer har hittills anmält sig till korrespondensstudier. Studierna har också börjat och av svaren förstärker man, att diskussionerna på många håll varit synnerligen livliga. Det är inte alls ovanligt med två eller tre olika svar på en fråga med begäran, att läraren skall slita tvisten.

Just nu inför julen är kanske inte den lämpligaste tiden att propagera för studier, men gör ändå ett försök på nästa möte eller sammanträde! Det är roligt och sammansvetsande att komma samman med jämna mellanrum under mörka årstiden och då diskutera den gemensamma hobbyn. Kostnaderna kan ju inte avskräcka någon. Vanligaste studiemetoden är korrespondenscirkeln och avgiften är då 9 kr per deltagare och för detta pris får varje deltagare full uppsättning studiematerial. Deltagarna sänder till LTK in ett gemensamt svar på de sist i varje brev befintliga provuppgifterna och är man oense på någon punkt eller vill ställa frågor utöver kursen, så går också detta bra för sig. Genom godkänt studieförbund har man möjlighet att efter ansökan få tillbaka 50 % av kursavgiften. Kursen kan givetvis även studeras enskilt, då avgiften blir 28 kr och även i detta fall kan man erhålla statsanslag. Om man har tillgång till kompetent lärare, kan det vara lämpligt att starta en sk lärarcirkel. Då får varje deltagare studiematerial, men svar insändes inte för granskning. Avgiften reduceras härigenom till 6 kr, om man vill ha lösa studiebreve, eller 8 kr, om man vill ha breven inbundna; även i detta fall kan statsbidrag erhållas.

Det bör också nämnas, att man kan få köpa hela korrespondenskursen inbunden till det facila priset av 8 kr. Vore inte det en lämplig present till brukshundsentusiaster på nästa bemarkelsedag? Skriv till SBK eller LTK, så får Ni alla upplysningar. Ännu finns inte annat reklamaterial än stencilerna med redogörelser över kursens innehåll och hur man studerar. Dessa kan också erhållas från SBK eller LTK. Vill Ni endast köpa kursen inbunden, så sker rekvisitionen enklast genom att insätta 8 kr på postgirokonton 19 40 09 och skriva "Hunden" på talongen. Adressen är LTK, Box 12029, Stockholm 12. Rekvirerar Ni kursen på detta sätt, bör Ni inte också sända in rekvisition per brev. Enligt löfte från bokbinderiet får vi trots julbrådskan fram bundna exemplar omkring den 15 dec.

O. Lemne

också vara någon ärftlig missbildning som ligger bakom det hela. För att avgöra vilken orsaken är, är det nödvändigt med en grundlig undersökning. Möjligen kan saken icke avgöras på annat sätt än genom obduktion av en av valparna.

Birger Carlström

Einar Dunge

FRÅN LOKALAVDELNINGARNA

Hälsingborg

Den omständigheten att Hälsingborg icke varit synligt i denna tidskrifts spalter på mången god dag betyder ingalunda att verksamheten härnera i Sundets Pärla råkat i stagnation. Tvärtom, här sjuder av liv och rörelse och intresset är större än någonsin.

Vi började det nya året som sig bör med årsmöte. Enhälligt omvaldes Knut Hultberg till ordförande för arbetsåret 1955. I övrigt ingår i styret flera av de gamla kämparna såsom Ake Lundquist, Erik Norling och Gunnar Dahl — för att nämna några.

Medlemsantalet är över 200.

Lika obligatoriskt som årsmöte är också årsfesten, som gick av stapeln å hotell Mollberg. Till denna hade herrarrangörer med "Mille" Lindman i spetsen lagt ned ett hederligt arbete. Det var tjo och tjim i långa banor med många "överraskande moment", som alltid på en glad och trevlig "hunnafest".

Vi är i skrivande stund på väg mot en ny vinter. Men skulle man nämna något om "den snö, som föll i fjol", då minns man den gångna vintern som både snörik och långvarig. Kanske till förtret för många men också till glädje för andra. Till dessa senare räknar vi oss brukshundfolk. Vi fick nämligen då tillfälle att litet närmare bekanta oss med draghundsporten. En bekantskap, som vi vill återknyta och utvidga.

Således arrangerade Ljungbyhedsektionen den 20 febr. en draghundtävling i progagandasyfte i den snörika och vackra terrängen kring Söderåsen. Många av de 17 deltagarna ställde upp med egen utrustning, andra använde sig av långods, som välvilligt ställts till förfogande av Fo-staben.

Som följd av de snörika vintrarna på senare år och även tack vare de ofta arrangerade fjällresorna vintertid har skidsporten fått god vind i seglen här nere i Skåne. Man träffar ofta på duktiga skidåkare ute i skog och mark, vilket också kunde konstateras vid nämnda lilla tävling. Vad hundarna beträffar skötte de sig i allmänhet bra, fastän man i viss mån kanske kan kritisera samverkan mellan förare och hund. Men trägen träning vinner, och vi återkommer. Kanske i större sammanhang så småningom. Vem vet?

Ett mäktiga populärt inslag var den pulkaåkning, som klubben anordnade för hälsingborgsbarnen i Slottshagen under några eftermiddagstimmar i slutet av februari. Ett något svettigt men roligt jobb för det 15-tal ekipage, som tillsammans avverkade ca 300 turer.

För att utbilda goda hundförare erfordras även en myckenhet av teori. Hälsingborgs-avdelningen har därför under vinterhalvåret anordnat föredrag och praktiska demonstrationer i skilda ämnen. "Hundsjukdomar" var således titeln på ett föredrag, som regementsveterenär Fritz Sevelius höll vid en sammankomst under sistlidna vår. Han beskrev på

lättfattligt sätt hundens olika sjukdomar och krämpor, varvid poängterades de olika möjligheter till bot, som numera finns. Inte minst intressanta var de kommentarer hr Sevelius gjorde i samband med visningen av den mycket omtalade av klinikchefen vid veterinärinrättningen i Skara upptagna färgfilmen, vilken visar förfarandet vid skilda operationsgrepp på hundar. Efter den livliga diskussion som följde avtackades den populära föredragshållaren, varvid ordföranden till honom överlämnade avdelningens bordsstandard.

En uppskattad tävlingsform är de sk månadstävlingarna. Enligt denna anordnas en kvällstävling tredje onsdagen i varje månad. Medlemmarna inbjudes att inkomma med förslag till olika tävlingsmoment. Variationerna är många. Skulle man i korthet beskriva en dylik kvällsövning, som vi kan kalla "En promenad med hund", kunde den exempelvis få följande gestaltning:

De startande sändes iväg med 3 min mellanrum. I anvisad riktning gäller det att förflytta sig fram till ett träd, vari en tänd lykta hänger. Under vägen bör vissa iakttagelser göras. Väl framkommen beordras vederbörande följa en stig bort till ett annat större träd. Här skall man bestämma trädslaget. Härefter har man att vandra vidare till en järnvägsviadukt. Ett överraskande moment, ett modprov, följer, varefter man tager genaste vägen tillbaka till startplatsen. Här fortsättes tävlingen efter hand. Var och en av de tävlande får sig anvisat ett område, där det gäller att inom 3 min söka rätt på en apportbock. Till slut följer några appellmoment. Deltagarnas prestationer poängbedömes och några småpris utdelas. Inte minst nöjsamt blir det förresten för den, som får det obligatoriska, och uppskattade, jumbopriset — träsleven.

Varje vår och höst anordnas nybörjarkurser i appelldressyr, i Hälsingborg såväl som inom de olika sektionerna ute i bygderna.

Sommarens stora skådespel — H 55 — har måhända i viss mån dämpat aktiviteten ute på övningsfält och i tävlingsmarker under några högsommarmånader, men å andra sidan gavs tillfällen att inom utställningens ram åstadkomma god propaganda för brukshundsporten. Försvarets Dag gick av stapeln den 3 juli. Den storslagna mönstring av försvarets olika resurser, som ägde rum, inrymde då även en uppvisning av SBKs Hälsingborgs-avdelning. Samma uppvisningsprogram framfördes även vid ett senare tillfälle på Försvarsutställningen.

Tre medlemmar av avdelningen åtog sig under den 80 dagar långa utställningstiden att med sina hundar svara för den nattliga bevakningen av vissa särskilt värdefulla avsnitt av utställningsområdet. Ett jobb, som de skötte med den äran.

Årets framgångsrikaste tävlingsförare har

varit Gösta Fredriksson med schäfern Nero. Han har erövrat championat i rapport efter att i tre tävlingar i följd ha erhållit cert. Senast i Göteborg under oktober. Han har dessutom i spår uppflyttats i högre klass. En synnerligen god prestation, om man tar i betraktande att hunden endast är 3 år och att Fredriksson gjorde sin nybörjarkurs så sent som hösten 1953. Bra marscherat.

Då vi nu ägnat vår tid åt HUNDEN under årets många månader, kan det vara på sin plats att ägna även GÅSEN en smula uppmärksamhet. Men bara för en enda kväll. Gåsfesten å Laröds Havsbad vid mårtensid var också årets sista "inomhus-sammankomst". Men medan vintermörkret alltmer tätar över Öresund planeras intensivt inför det nya året — 1956.

12.11.1955
SiRi

*

Boden

En dag i januari 1955 ringde Ake Mueller runt till de "gamla" hundgubbarna i Boden. Han uppmanade dem att komma till ett möte, där det skulle diskuteras om gamla draghundklubben skulle väckas till liv efter att ha legat för fädot i över fyra år. När mötet öppnades kl. 20 inräknades åtta personer. Bland dessa var veteranen Ludde Wikström, som medförde en trasig portfölj, innehållande en kassabok samt en större bunt obehandlade brev från kansliet i Stockholm. Mueller och Wikström hade per telefon kommit överens om att nu skulle f.d. stockholmaren S. O. Nyström, som numera var bosatt i Boden, få ta hand om klubben. Nyström, som även infunnit sig, trodde det var fråga om ett samkväm. Mueller öppnade mötet och redogjorde för klubbens verksamhet under de gångna åren. Som nästa punkt var val av styrelse upptagen. Nyström valdes enhälligt till ordförande, Wikström behöll portföljen med kassaboken. I övrigt besattes de olika styrelseposterna ur kretsen av mötesdeltagarna.

Nyström fick därefter ta hand om ordförandeklubben, tackade för visat förtroende och hoppades att han med samtligas hjälp skulle få till stånd en livskraftig klubb i Boden. Wikströms pappersbunt flyttades över till ordföranden, som hastigt bläddrade igenom densamma. Papper för papper behandlades och allas fru Matson i Stockholm fick sina efterlängtnings svar. Efter dryga fyra timmar avslutades mötet med kaffe. Klubben kunde då notera en ökning i medlemstocken från tre till åtta. Ett par dagar efter kunde man i tidningarna läsa en notis med fet rubrik: "Bodens Draghundklubb återkommer, nytt namn". Vidare kunde man läsa, att Nyström övertagit ordförandeskapet, en herre som bodensarna hade mycket att lära av, när det gällde hundens uppföstran och dressyr.

Vid första styrelsemötet ersattes det gamla namnet Bodens Draghundklubb med namnet SBKs Boden-avdelning. Styrelsemöte på sty-

relsemöte följde. Nyström lär ha haft styrelsen samlad över 20-talet gånger under året.

Avdelningens första stora steg var att ordna en samkvämsafton, som gick av stapeln i Bodens Folkets hus. Överstelöjtnant Einar Edström från Sollefteå var inbjuden som föredragshållare. Genom ordförandens försorg hade styrelsen låtit trycka en broschyr i 1.500 ex, som per post distribuerats till alla hundägare i Boden med omnejd. Adresserna hade ordnats av fru Cay Nyström, som kontaktat hundskatteregistret. Hos nämnda myndighet hade hon fått slå sig ner och skriva av namn och adresser på hundägarna. Att avslutningen till det nämnda mötet blev stor kan var och en förstå. Ordföranden öppnade mötet med att hälsa kvällens föredragshållare välkommen. Efter överstelöjtnant Edströms uppskattade föredrag övergick man till den lättare underhållningen, som började med en sketch av en grupp teateramatörer. Kvällen avslutades med kaffe och dans. Medlemstocken växte betydligt under kvällen.

Någon vecka efter nämnda möte läste man i tidningarna att en dressyrkurs skulle börja. I 19:s ridhus fick disponeras två kvällar i veckan. Såsom instruktör tjänstgjorde ordföranden själv, som innehar SBKs instruktörs-certifikat. Kursen avslutades med en tävlan, där såväl förare som hundar fick visa sina kunskaper. Teoriaftnar, omfattande utbildningspsykologi, exteriör- och skelettnomenklatur, hundens sjukdom, förbandsläggning m.m., ingick i kursen. Ytterligare två nybörjarkurser och en högre kurs har avslutats. Sekretären K. A. Nyström har fungerat som biträdande instruktör. Ett flertal samkvämsaftnar med filmförevisning har även avhållits.

Söndagen den 11 sept var en unik dag för Boden, ja även för hela övre Norrland, ty då gick den första bruksprovstävlingen där av stapeln. Tävligen omfattade appellklass samt nybörjarklass, alla grupper. Femton ekipage deltog, dvs så många som ett domarlag får döma. Antalet tävlande kunde varit det dubbla, men i brist på domare i övre Norrland måste deltagarantalet reduceras. Tävligen blev mycket lyckad, ty inte mindre än fem hundar klarade uppflyttningspoäng och fem hundar godkändes. Som domare fungerade A. Mueller, Boden, och G. Sjölund, Kiruna. Tävlingsledare var S. O. Nyström. Vinnande ekipaget, bestående av fru Cay Nyström med den elva månader gamla armehunden Volt, blev en succé. Ekipaget var som ett med sällan skådad kontakt mellan hund och förare. Segerpoängen i appellklassen var 353. På 2:a plats kom fru Bååth med schäfern Buff på 350 poäng. Luleå- och Kiruna-hundarna var inte riktigt i samma klass ännu, men med litet mer träning i specialproven kan man förvänta goda resultat. Kanske kommer Boden att år 1956 kunna hävda sig även vid SM.

SKKs utställning i Boden blev en succé. Förtjänsten härav kan delvis tillskrivas SBKs Boden-avdelning. Avdelningens ordförande fungerade som kommissarie. Han mobiliserade

SBKs medlemmar i Boden, under vilkas medverkan utställningen fortlöpte friktionsfritt. I utställningsprogrammet ingick en dressyruppvisning av ett 20-tal hundar ur Boden-avdelningens uppvisningstrupp. Denna uppvisning blev mycket lyckad, men så var också Axel Hellgren från Stockholm speaker, en uppgift vari han är mästare.

I Bodens Barnens dags tåg, vari avdelningen deltog, erhöll avdelningen bland 100-talet konkurrenter tredje pris. Avdelningen hade bla två ekipage bestående av två fyrhjuliga vagnar, den ena dragen av grönländshunden Nanuck, den andra av fyra schäfrar. Lasten bestod dels av en kull schäfervalpar, dels av en fjällvinter-monter med hydda, pulka, skidor m.m. Ett par hundar med sulky samt hundar med rapport- och sjukvårdshundsskycken deltog också.

Med dessa rader vill jag ge läsarna en orientering om att hundintresset i norr är stort samt att det arbetas för högtryck i både Boden, Luleå och Kiruna.

8.11.1955
D—d

*

Karlskoga

När innevarande år är till ända kan vår avdelning se tillbaka på en 5-årig tillvaro. Vi har under denna tid icke alltid seglat i medvind men vi kan gott påstå att brukshundsporten i "Kanonstaden" genom SBK vunnit fotfäste.

Ortstidningarnas välvilliga hjälp med intagande av artiklar i propagandasyfte för bättre hundhållning i allmänhet och SBK-verksamhet i synnerhet har bidragit till att vår verksamhet är känd och ses från många håll med stor välvilja.

1955 har för avdelningen varit tävlingarnas år och många framgångar har gjorts på tävlingsbanorna av våra tävlingsekipage. Vi har bla haft lagtävlingar mot såväl Örebro som Kristinehamnsavdelningarna och mot A/B Bofors Nobelkruts tjänstehundar, förstärkta med hundar från Städernas Vakt AB, Karlstad. Vår avdelning har vunnit samtliga tävlingar i lag och erhållit inteckningar i olika vandringspriser.

"Klubbmästare" för året blev genom samslagning av poängsummorna från dessa tre tävlingar AB Bofors' tjänstehund Ami, med P. R. Gimmå från Städernas Vakt A/B som förare.

Vårt officiella bruksprov blev icke så lyckat på grund av en ganska liten anslutning och ogynnsamma väderleksförhållanden. I hållande regn blev schäfern Lill-Pia med H. Flink, Örebro, som förare dagens bästa hund och klarade appellproven med glans. För spårhundarna gick det ej så bra och bland skyddshundarna var det bara en som ställde upp, nämligen Bamse med Gunnar Björk från Karlstad.

Förutom att våra hundar och förare flitigt deltagit i bruksprov och tävlingar, gick dessa även riksmarschen i samlad trupp. Alla så-

väl hundar som förare kom i mål inom den föreskrivna tiden med Jörgen Jarls Cole i täten med förspänd sulky, i vilken ägarens son Conny och kamraten Omar satt och vinkade åt allt folk, som bejublade ekipaget.

Under året har medlemmarna Harry Talberg och Ivar Svedberg fyllt 50 år till alla övriga medlemmars förvåning. Knappast har man kunnat ana detta, när man sett dessa herrar i all sin spänst gå appell med sina hundar under träningen på övningsfältet.

Polisen i orten har haft god hjälp av Folke Holmstedts Strakur-Key och Jörgen Jarls Cole, vilka vid ett flertal tillfällen anlåtits vid spaningsarbete efter rymlingar. Och vid de flesta tillfällen har hundarna lyckats med sin uppgift. Karlskoga-kriminalen har sålunda lyckats klara upp flera bil- och inbrottsstölderna inom skilda delar av landet genom rymlingarnas fasttagande, vilket till stor del varit hundarnas förtjänst.

I skrivande stund har vi under Arne Sundströms säkra ledning påbörjat studierna av brevkursen i form av en studiecirkel med 10 deltagare.

Vad som nu återstår för oss här i Karlskoga är att se fram mot vår 5:te årsfest i Gustaf Haglunds regi. Säkert blir den lyckad. Vi slutar med att önska samtliga avdelningar ett lyckosamt kommande år.

18.11.1955
Bertil Jarnulf

*

Jönköping

Då vi i Jönköping nu för första gången kommer med en rapport i denna tidskrift trots en redan 7-årig verksamhet, bör jag kanske börja med litet historik. Av några initiativrika män bildades sålunda Jönköpingsavdelningen av SBK den 10 sept. 1948 med ett verksamhetsområde, som enligt CSs direktiv skulle omfatta hela Jönköpings län. Då detta syntes avdelningen vara i mesta laget, löste den driftige ordföranden K. E. Berg problemet på så sätt, att han medverkade till bildandet av nya lokalavdelningar i både Nässjö och Eksjö samt av bara farten även i Finspång. Detta tycks ha varit en god lösning. Under den första tiden uppstod även sektioner i Huskvarna och Forserum, vilka emellertid snart åter direkt inordnades i moderavdelningen — på den förstnämnda platsen av en så märklig anledning som att sektionstränaren inte ville punga ut med medlemsavgiften.

Gladare tongångar kan man spåra i protokollen från 1952, det år då avdelningen blev ägare till en stuga, till vilken man fick arrendera en tomt på stadens mark. Denna stuga, som förresten enligt tillfälliga gästers bedyranden har ett beundransvärt vackert läge på Höggebergsområdet med utsikt över Vättern, har sedan dess varit träffpunkten på söndagarna och där har under årens lopp mycket arbete nedlagts för att öka bekvämligheten och trevnaden.

Några personer i avdelningens historia bör kanske särskilt ihågkommas. Redan nämnd är K. E. Berg, som utom att vara avdelningens organisator och ordförande t o m 1950 även hade säte i CS 1950. Efterträdare till Berg blev Nils Skoglund, som alltsedan dess varit ordförande och är den som allt skall bestyra. Utom ordförandeskapet har han hunnit med att leda de årliga dressyrkurserna för nybörjare inom och utom klubben, till vilka han tog initiativet och startade 1950. Utom sitt intresserade arbete för klubben, där han bl a varit den drivande kraften i arbetet med stugan, har han varit med och bildat Jönköpings skallgångskår, vars v. ordförande han är och till vilken avdelningen v ö är kollektivt ansluten. På Nisse Skoglunds 50-årsdag den 26 aug. i år tog också klubbkamraterna tillfället i akt och hyllade honom med sång, fackeltåg och stämmingsfullt tal. Veterinär J. O. Hederstedt har varit ett starkt stöd för avdelningen alltsedan dess start — som föredragshållare, hundspecialiserad veterinär och, under de första åren, även som styrelseledamot.

Även om här inte är plats att berätta mer om alla, som på ett eller annat sätt gjort en insats i klubben, så bör i alla fall nämnas våra damsupporters, vilka i Jönköping liksom anorstades bidrar till både trevnaden och ekonomin.

Jönköpingshundarnas insatser i större sammanhang får nog i stort sett sägas ha varit blygsamma. Dock minns vi gärna Artur Janssons Galej från bruksprovet 1954, då han med bred marginal segrade i spårhundsgruppens högre klass och som första Jönköpingshund nådde segrarklass efter en sällsynt njutbar uppvisning i appellen. Tyvärr blev det sista segern för Galej — nu existerar han bara i statistiken över bildödens offer.

En utställningsstjärna har också sin hemvist i avdelningen, nämligen Sture Anderssons dobermanntik Mara Germania, säkerligen välkänd för flertalet läsare.

Till slut några ord om vad vi sysslar med nuförtiden. Utom den regelbundna söndagsträningen med ett officiell bruksprov på hösten som höjdpunkt brukar vi anordna pulkaåkning för barn, deltaga i Barnens Dag-processioner, stå till tjänst med hundar för bevakning m m. Den här som anorstades alltid aktuella penningbristen har klarats hyggligt, förutom genom medlemsavgifterna genom kursavgifter, lotterier och — med mycket gott resultat — annonskorteger genom staden. Propagandakvällar med bl a dir. Henric Andreasson och hans färgfilm om hundar har också, utom att fylla sin primära uppgift, visat sig kunna gå bra ihop ekonomiskt.

Den kamratliga kontakten uppehålls med samkväm i form av gökotta, Luciafest, föredragsaftnar osv. Medlemsantalet har de senaste åren hållit sig ganska konstant omkring 80, även om våra instruktörer (heder åt dem!) nog skulle ha anledning att gissa på ett betydligt mindre antal. Allmänt kan

man nog säga, att hundbeståndet varit nere i en vågdal, men att vi nu med en förständig träning av en grupp unghundar med intresserade förare bör kunna hoppas en hel del för framtiden.

1.12.1955
L.G.

*

Samarbetet mellan Södermanlands brukshundklubbar under år 1955.

I Södermanland har vi för närvarande ett ganska omfattande samarbete mellan härvarande SBK-avdelningar, vilket vi hoppas skall bli än mer givande under de kommande verksamhetsåren. Jag skall här lämna en kort översikt av vad som genomförts under detta år.

Anslutna till samlingsorganet (samlingskommittén), s k Sako-S, inom kretsen, som omfattar landskapet Södermanland, är lokalavdelningarna i Eskilstuna, Katrineholm, Nyköping, Strängnäs och Södertälje. Varje avdelning representeras i kommittén av två ombud, vilka framlägger förslag och diskuterar olika problem, som kan bli till nytta och glädje för vår brukshundsport. De fem lokalavdelningarna inbetalar vardera 25 kr per år till Sako-S, vilket beräknas täcka utgifterna för skrivmaterial, porton, telefonavgifter m m. Vi anordnar två distriktsmästerskap, ett för draghundar och ett för övriga grenar; tävlingsplatserna förlägges växelvis varje år till respektive anslutna avdelningar. För tävlan om distriktsmästerskap uttogs de fyra bästa hundförarna inom varje avdelning. I tävlan om lagmästerskapet ingår endast de tre bästa ekipagen; de bästa individuella segrarna tilldelas hederspris.

Strängnäsavdelningen tycks inneha det i särklass bästa draghundlaget i Södermanland. Avdelningarna har gemensamt uppsatt ett statligt vandringspris för draghundar, som under kommande vintersäsong med all sannolikhet kommer att för all framtid erövas av nämnda avdelning.

Den 30/5 1955 anordnade avdelningarna för första gången en gemensam domarekonferens, vid vilken bedömning av hundar i olika tävlingsklasser förekom. Det var huvudsakligen kretsens II kl domare, som kallats av Sako-S. Organisationen var perfekt upplagd av den arrangerande avdelningen. Två I kl domare dömde hundarna samtidigt med de deltagande II kl domarna. Efter bedömningarnas slut jämfördes betygssiffror och slutresultat, vilket medförde en livlig debatt. Vad som därunder mest diskuterades berörde faktiskt appellklassens karaktärsprov, där uppfattningarna hur hunden bör uppträda skiftade betydligt. Vi kom dock överens om, hur hunden skall uppträda för att kunna godkännas. Utan tvivel är dylika domarekonferenser av stort värde, ty de leder till en mera entydig och likriktad bedömning, vilket givetvis bidrar till en rättvisare bedömning av de tävlande hundarna.

Det sista Sako-sammanträdet under året avhölls i Södertälje söndagen den 27/11 i avdelningens sportstuga. Representanter var närvarande från kretsens alla lokalavdelningar. Dagordningen omfattade 11 punkter, för vilkas behandling åtgick omkring 4 timmar. Vi beslutade bl a att draghundmästerskapen under vintersäsongen 1956 skall anordnas i Eskilstuna. Vi beslöt även att inbjuda SBK-avdelningarna i Östergötland till landskapstävlingar under hösten 1956. Förslagsvis skulle de kontaktmän, som valts av de skilda avdelningarna, framlägga förslag till hund-ekipage att uttagas i respektive landskapslag för deltagande i dessa tävlingar. Vi kom till den uppfattningen att landskapslaget lämpligen bör bestå av tävlingshundar i respektive appell-, nybörjare-, högre- och segrarklasserna.

Även diskuterade vi möjligheterna av anordnandet av gemensamma föredrag, filmförevisningar m m. Denna fråga bordlades dock till kommande sammanträde.

Man får nog medge att samarbetet inom vår krets är under gynnsam utveckling. Det har även visat sig sporrande för avdelningarnas tävlande medlemmar, som i händelse av framgångsrik tävlingssäsong får möjlighet att bli uttagna i respektive klubbtag för deltagande i tävlan om distriktsmästerskap.

5.12.1955

Sture Gunnarsson

*

Skutskärs brukshundklubb — en ny länk i kedjan av SBK-avdelningar

Såsom framgick av en notis i senaste numret av "Brukshunden" har Gävleavdelningens Skutskärsektion funnit tiden inne att stå på egna ben såsom fristående lokalavdelning. Skutskärs brukshundklubb, vars adress är Upplandsbodarna, konstituerades den 13 oktober efter medgivande av centralstyrelsen, varvid SBKs förslag till normalstadgar antogs.

Den tidigare fungerande sektionsstyrelsen omvaldes i stort sett. Styrelsen för den nya lokalklubben utgöres av Bertil Lundström (Älvkarleby) ordförande, Torsten Lidholm (Skutskär) v. ordförande, Knut Holmgren (Upplandsbodarna) kassör, Ivar Thor (Ytterharnäs) sekreterare, Karl-Axel Söderström (Upplandsbodarna) samt Marianne Ehlin, korresponderande ledamot. Till suppleanter utsågs Ragnar Blomquist (Marma) och Anton Westerlund (Upplandsbodarna).

Styrelsens första arbetsuppgift har blivit att söka erhålla lämplig plats för klubbens träningsverksamhet. Största stötestenen är därvid att få lämplig mark, där även en klubbstuga får uppföras, vilket inte är det lättaste i en stadsplanerad tätort. Många förslag föreligger och frågan kommer säkerligen att lösas, varvid bistånd påräknas av de kommunala myndigheterna och ortens industrier, vilka inte står främmande för klubbens mål och syften.

Sedan klubben bildades har redan två sammankomster hållits, vittnande om styrelsens strävan att genom sammanhållning och kontakt mellan medlemmarna främja klubbens verksamhet. Lördagen den 3 december hade sålunda ordnats en träff, varvid den i brukshundkretsar icke okända fanjunkaren Paulsson, Arméhundskolan, gav en uppskattad orientering om brukshunden och då främst, med tanke på den stundande vintersäsongen, om draghunden. Den efterföljande söndagen ägnades åt träning under Paulssons ledning, var efter följde testning av en del av klubbens hundmaterial. Helt naturligt är intresset bland medlemmarna just nu den kommande vinterns pulkakörningar och litet varstans i de norduppländska bygderna består hobbyarbetet för närvarande av byggandet av pulkor. Detta intresse för dock inte med sig att träningen av hunden eftersättes. Detta har styrelsens kassör svarat för genom att med välvilligt bistånd och tillmötesgående från Furuviksparkens direktör Lars Nygren ordna inomhustävling under vintermånaderna i Furuviksparkens cirkus. Furuvik ligger även inom den nystartade klubbens verksamhetsområde.

Hundmaterialet inom klubben består för närvarande väsentligen av unghundar, men redan under nästkommande säsong beräknar man att kunna deltaga i officiella bruksprov och tävlingar. Att resultaten därvid skall bli de bästa möjliga kommer säkerligen klubbens tränare, då främst Helge Wendin och John Brännström i Gävle, att svara för.

8.12.1955
GL.

SAIFF

hundens husmanskost

— det bästa jag vet!

AKTIEBOLAGET EWOS SÖDERTÄLJE